

משנה - נדה - רע"ב

פרק א • פרק ב • פרק ג • פרק ד • פרק ה • פרק ו • פרק ז • פרק ח • פרק ט • פרק י

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#) [משנה יב](#) [משנה יג](#) [משנה יד](#)

פרק ז

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ח

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ט

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י משנה יא

פרק י

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

שְׂמַאי אוֹמֵר כָּל הַנְּשִׁים דִּין שְׁעֵתוֹ. מִשּׁוּם דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אַרְבַּע נָשִׁים
דִּין שְׁעֵתוֹ, תַּנִּי נָמִי שְׂמַאי אוֹמֵר כָּל הַנְּשִׁים, לְאַפּוֹקִי מִדְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר: **דִּין
שְׁעֵתוֹ.** נָשִׁים הָרוֹאוֹת דָּם דִּין שְׁעֵתוֹ לְטַמֵּא טְהוֹרוֹת שְׁנִגְעוּ בָהֶן מִשְׁעַת
רְאֵיתָן וְאֵילָךְ, וְלֹא אֶמְרִינָן מִקְּמֵי הָכִי נָמִי הָיָה דָּם וְכַתְּלֵי בֵּית הַרְחֵם
הָעֵמִידוּהוּ **[א]** וְהִיתָה טַמְאָה מִקֶּדֶם. דְּכָל הַנְּשִׁים מִטַּמְאוֹת בְּבֵית הַחִיצוֹן
וְאֵף עַל פִּי שְׂלֵא יֵצֵא הַדָּם לְחוּץ, דְּכַתְּיב (ויקרא טו) דָּם יִהְיֶה זָבָה בְּבִשְׂרָהּ,
אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא בְּבִשְׂרָהּ וְלֹא יֵצֵא לְחוּץ, טַמְאָה. וְטַעֲמָא דְשְׂמַאי דְלֹא חִישׁ
דְּלִמָּא מִקְּמֵי הָכִי הָוָה דָּם, שְׂאֵם אֲתָה אוֹמֵר כֵּן, לְבוּ שֶׁל אָדָם נוֹקֵפוּ תַּמִּיד
בְּשַׁעַת בִּיאָה וּפּוֹרֵשׁ מֵאֲשֵׁתוֹ וְנִמְצְאָתָּ מְבֻטֵּל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל מִפְּרִיָה וּרְבִיָּה:
מִפְּקִידָה לְפְקִידָה. בְּדָקָה הַיּוֹם וּמִצְאָה טְהוֹרָה, וּבְדָקָה לְסוֹף שְׁבוּעָה
וּמִצְאָה טַמְאָה, חוֹשְׁשִׁין לְמַגְעָה מִבְּדִיקָה רֵאשׁוֹנָה וְאֵילָךְ, שְׂמַאי עִם סְלוּק
יְדִיָּה רְאֵתָה וְכַתְּלֵי בֵּית הַרְחֵם הָעֵמִידוּהוּ. וּלְבִטּוֹל פְּרִיָה וּרְבִיָּה לֹא חִישְׁינָן,
דְּדוֹקָא לְטְהוֹרוֹת הוּא דְמִטְמִינָן לְהוּ מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, וְלֹא לְבַעֲלָהּ. וְשְׂמַאי
אוֹמֵר, לְטְהוֹרוֹת נָמִי לֹא מִטְמִינָן, דְּאֵם כֵּן לְבוּ נוֹקֵפוּ וּפּוֹרֵשׁ נָמִי מִתְּשֻׁמִּישׁ:
לֹא כְדַבְּרֵי זָה. שְׂמַאי דְמַקְל טְפִי וְאִינוּ עוֹשֶׂה סִיג לְדַבְּרֵיו: **וְלֹא כְדַבְּרֵי זָה.**
הֵלֵל דְּמַחְמִיר יוֹתֵר מִדְּאִי. דְּוַדַּאי כְּלֵי הָאִי יָמִים רַבִּים לֹא מוֹקְמֵי כְּתָלֵי
בֵּית הַרְחֵם דָּם: **מַעַת לַעַת מִמַּעַט עַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה.** שְׁנֵי זְמַנִּים
הִזְכְּרוּ בְּאִשָּׁה לְטַמֵּא טְהוֹרוֹת לְמַפְרָע, וְהֵלֵךְ אַחַר הַקַּל שְׁבִשְׁנֵיהוֹן. אִם

מפקידה לפקידה יותר על מעת לעת, הלך אחר מעת לעת ולא תטמא אלא טהרות שנגעה מאתמול בשעה הזאת. ואם מעת לעת יותר על מפקידה לפקידה, כגון שבדקה עצמה שחרית ומצאה טהורה וערבית מצאה טמאה, לא מטמאין אלא הנך טהרות דמבדיקת שחרית ואילך. וטעמיהו דרבנן, לפי שחכמים תקנו לבנות ישראל שיהיו בודקות שחרית וערבית, שחרית להכשיר טהרות של לילה, וערבית להכשיר טהרות של יום. ואם בדקה שחרית ומצאה טהורה, ערבית ומצאה טמאה, הפסידה טהרות של יום, וזו שישבה ימים רבים ולא בדקה כתקנת חכמים, הפסידה עונה אחת יתרה, משום קנס. וכדי להשוות מדותיהם של חכמים שלא תחלק בין היכא דבדקה שחרית להיכא דבדקה בצהרים (ב), לא רצו לחלק ולמעט ולהוסיף בזמן, ונתנו זמן קבוע מעת לעת, שלא לתן דבריהם לשעורין. והלכה כחכמים: על יד. אחר. כמו ועל ידו החזיק, שהוא כמו ואחריו, בספר עזרא (נחמיה ג): וסת. קבוע, שנקבע לה זמן הארח שלש פעמים ובדקה בשעת וסתה (ד) ומצאה טמאה: דיה שעתה. ולא חישבין דלמא מקמי הכי הנה, דנדאי ארח בזמנו בא (ה): והמשמשת בעדים. שבדקה עצמה בעדים, דהינו בסדיו, קדם תשמיש ולאחר תשמיש: הרי זו כפקידה. בגמרא מוקי למתניתין דתרתני קתני והכי קאמר, ומשמשת בעדים כלומר מצוה על אשה שתשמש בשני עדים, אחד לפני תשמיש ואחד לאחר תשמיש. והרי זו כפקידה, העד של אחר תשמיש הרי הוא כפקידה. וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה, דמהו דתימא שפא תראה טפת דם כחרדל ותחפנה שכבת זרע ולא להוי כפקידה, קמשמע לן. ואם שמשא בצהרים בעדים, ובדקה אחרי כן בערב ומצאה טמאה, לא מטמאין טהרות דמבדיקת שחרית עד תשמיש, שהרי בשעת תשמיש בדקה ומצאה טהורה. ואף על גב דבדיקה שקדם תשמיש לא חשיבא בדיקה מעליה, שמתוך שהיא בהולה לשמש אינה מכנסת העד לחורים ולסדקין, בדיקה בעד שלאחר תשמיש בדיקה מעליה היא וחשיבא כפקידה

פרק א - משנה ב

היתה יושבת במטה ועסוקה בטהרות. הא דלא תני היתה עסוקה בטהרות ופרשה וראתה, וקתני היתה יושבת במטה, לא שמועין דמשום דיש לה וסת ודיה שעתה, המטה נמי טהורה, כדקתני וכלן טהורות, הא אם אין לה וסת, דמטמינן מעת לעת, המטה נמי טמאה (ז), כמשכב נדה עצמה שמתמאה טמאה חמורה לטמא אדם לטמא בגדים שעליו: אף על פי שאמרו. אשה שאין לה וסת מטמאה מעת לעת: אינה מונה. ימי נדה אלא משעה שראתה:

פרק א - משנה ג

אַרְבַּע נָשִׁים דִּין שְׁעָתָן. דְּאֵינָן רְגִילוֹת לְרֵאוֹת דָּם: **אַבְל הִלְכָה כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר.** וְהָכִי מְסִיק בְּגִמְרָא **{ח}** דִּהִלְכָה כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר:

פרק א - משנה ד

מְשִׁינְדַע עֵבֶרָה. לְסוּף שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מִיּוֹם שֶׁנִּתְעַבְּרָה: **עַד שֶׁתִּגְמַל.** עַד שְׁיִשְׁלִים לְבָנָה עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה חֳדָשׁ. וְאַפְלוּ מֵת בְּתוֹךְ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה חֳדָשׁ, דִּיָּה שְׁעָתָה **{ט}**, שֶׁהֵיולַדְתָּ אֲבָרְיָה מִתְפָּרְקִים וְאֵין דָּמָה חוּזֵר עַד אַחַר עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה חֳדָשׁ. וּמִשָּׁם וְאֵילָךְ הָרִי הִיא כָּכֵל הַנְּשִׁים וּמִטְמָאָה מֵעַת לָעַת וּמִפְּקִידָה לְפִקִּידָה, וְאַף עַל פִּי שֶׁמְנִיקָה וְהוֹלְכָתָ אַרְבַּע וְחֲמֵשׁ שָׁנִים: **גְּמַלְתָּ אוֹ מֵת רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר מִטְמָאָה מֵעַת לָעַת.** דְּסָבַר רַבִּי מְאִיר דָּם נֶעְכָר וְנִעְשָׂה חֶלֶב **{י}**. וְכִשְׂאֵינָה מְנִיקָה, אֶפְלוּ קֹדֶם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה חֳדָשׁ חוּזֵר הַדָּם לְמִקוּמוֹ וְחוּזָרָתָ לְהֵיוֹת רוּאָה. וְאֵין הִלְכָה כְּרַבִּי מְאִיר:

פרק א - משנה ה

כָּל שֶׁעָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת. עוֹנָה בִּינוּנִית הִיא שְׁלֹשִׁים יוֹם. וּמִכִּיּוֹן שֶׁעָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת בִּינוּנִיּוֹת אַחַר שֶׁהִגִּיעָה סָמוּךְ לְזִקְנָתָה, דִּיָּה שְׁעָתָה. וְסָמוּךְ לְזִקְנָתָה נִקְרָא, כָּל שֶׁקוֹרִים לָהּ אֵימָא אֵימָא מִחֲמַת זִקְנָתָה **{יא}** וְאֵינָה מִקְפָּדָת: **כָּל אִשָּׁה.** וְאַפְלוּ אֵינָה זִקְנָה, וְעָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת וְלֹא רָאָתָה, דִּיָּה שְׁעָתָה: **מְעַבְרָת וּמְנִיקָה שֶׁעָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת.** אַבְל לֹא עָבְרוּ עָלֶיהָ, לֹא. וְדִלָּא כִּתְנָא קָמָא דְאָמַר מְעַבְרָת מְשִׁינְדַע הָעֶבֶר **{יב}**, וּמְנִיקָה מְשִׁנּוּלַד. וְאֵין הִלְכָה לֹא כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְלֹא כְּרַבִּי יוֹסִי:

וּבְמָה אָמְרוּ. אַרְבַּע נָשִׁים דִּין שְׁעָתוֹ: **בְּרֵאִיהָ רֵאשׁוֹנָה**. שְׂרָאֲתָה הַבְּתוּלָה, וְהַמְעַבְרָת וְהַמְנִיקָה, וְהַזְקֵנָה לְאַחַר שְׁעָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עוֹנוֹת מִחֲמַת זְקֵנָתָה: **אָבֵל בְּשִׁנְיָה מְטַמְּאָה מֵעַתַּל לְעַת**. שְׁהָרִי חֲזָרָה לְקַדְמוֹתָה לְהִיּוֹת דְּמִיָּה מְצוּיִין בָּהּ: **מֵאֲנָס**. כְּגוֹן דְּקִפְצָה וְרֵאֲתָה, אוֹ מִחֲמַת פֶּחַד, אוֹ שְׂאֲכָלָה דְּבַר הַמְּגִיר דָּם:

אף על פי שְׂאֵמְרוּ. אִשָּׁה שְׁיֵשׁ לָהּ וְסֵת דִּיָּה שְׁעָתָה: **צְרִיכָה לְהִיּוֹת בּוֹדֵקָת**. בְּכָל יוֹם שְׁחֲרִית וְעֶרְבִית כְּשֶׁאֵר נָשִׁים: **חוּץ מִן הַנְּדָה**. מִשְׂרָאֲתָה יוֹם אֶחָד, טַמְּאָה שְׁבַעָה, וְאִינָה צְרִיכָה בְּדִיקָה כָּל שְׁבַעָה, שְׁהָרִי בְּלֹא רֵאִיָּה הִיא טַמְּאָה כָּל שְׁבַעָה: **וְהִיוֹשְׁבֵת עַל דָּם טָהוּר**. דְּלָמָּה לָּהּ בְּדִיקָה, אֶפְלוּ תִרְאָהּ, דָּם טָהוּר הוּא: **וּמִשְׁמֶשֶׁת בְּעֵדִים**. אֵף עַל פִּי שְׁיֵשׁ לָהּ וְסֵת, צְרִיכָה לְבַדֵּק לִפְנֵי תִשְׁמִישׁ וְלֵאחַר תִּשְׁמִישׁ. וְדוֹקָא כְּשֶׁהִיא עֲסוּקָה בְּטָהֲרוֹת, דְּמַגּוּ דְּבַעֲיָא בְּדִיקָה לְטָהֲרוֹת, בַּעֲיָא נְמִי בְּדִיקָה לְבַעֲלָהּ. אָבֵל אִשָּׁה שְׂאִינָה עֲסוּקָה בְּטָהֲרוֹת, לְבַעֲלָהּ לֹא בַּעֲיָא בְּדִיקָה **[יד]**: **וּבִתּוּלָה שְׂדַמְיָה טָהוּרִים**. אַרְבַּע לֵילוֹת לְבֵית שְׁמַאי, וּלְבֵית הַלֵּל עַד שְׁתַּחֲיָה הַמְּכָה שֶׁל בַּעֲיָלָה, וְהִיא אִינָה צְרִיכָה לְשִׁמּוֹשׁ בְּעֵדִים, שְׁהָרִי דְּמָה טָהוּר, וְאֶפְלוּ נִשְׁתַּנּוּ מִרְאִית דְּמִיָּה, הוֹאִיל וְשִׁמְשָׁה, דְּמִשּׁוֹם תִּשְׁמִישׁ נִשְׁתַּנָּה. אָבֵל שְׁחֲרִית וְעֶרְבִית, צְרִיכָה בְּדִיקָה הֵיכָא דְּלֹא שְׁמִשָּׁה אַחַר בַּעֲיָלָה רֵאשׁוֹנָה **[טו]**, שְׁמָא נִשְׁתַּנּוּ מִרְאָה דְּמִים שְׁלָה מִמְּרָאה דָּם בַּעֲיָלָה רֵאשׁוֹנָה. וְאִם נִשְׁתַּנּוּ מִרְאָה דְּמִים שְׁלָה, טַמְּאָה, שְׂרַגְלִים לְדַבְּרֵי שְׂאִין זֶה דָּם בְּתוּלִים: **שְׁחֲרִית וּבֵין הַשְּׁמִשּׁוֹת**. שְׁחֲרִית לְהַכְשִׁיר טָהֲרוֹת שֶׁל לֵילָה, שְׂאִם תִּמְצָא טָהוּרָה תִּנְדַּע שֶׁלֹּא רֵאֲתָה בְּלֵילָה, וְלִכְשֶׁתִּמְצָא עֶרְבִית טַמְּאָה יִצְאוּ אֵלָיו מִסְּפֵק. וְכֵן בֵּין הַשְּׁמִשּׁוֹת לְהַכְשִׁיר טָהֲרוֹת שֶׁנִּתְעַסְקָה בָּהֶן בַּיּוֹם: **וּבִשְׁעָה שֶׁהִיא עוֹבְרָת לְשִׁמּוֹשׁ אֵת בֵּיתָה**. שְׁמִכִּינָה עֲצֻמָּה לְשִׁמּוֹשׁ עִם בַּעֲלָהּ: **רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף בְּשַׁעַת עֲבָרְתוֹ מִלְּאֲכֹל בְּתֵרוּמָה**. אֵף לְאַחַר שְׂאֲכָלוּ בְּתֵרוּמָה, צְרִיכוֹת לְבַדֵּק עֲצֻמָּן, לְתַקּוֹן שְׂיָרֵי תֵרוּמוֹת שְׁבַפְנִים. שְׂאִם תִּמְצָא עֲכָשִׁיו טָהוּרָה, כְּשֶׁתִּבְדֵּק עֶרְבִית כְּמִשְׁפָּטָה וְתִמְצָא טַמְּאָה, לֹא יִהְיֶה שְׂיָרֵי הַתֵּרוּמָה בְּכֻלָּל טַמְּאָה לְמַפְרַע, שְׁהָרִי בְּדִיקָה לְאַחַר הַעֲבָרְתָּהּ. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יְהוּדָה:

פרק ב - משנה א

כָּל הַיָּד הַמְרֻבָּה לְבִדּוֹק. שְׁבוּדָקֶת תִּמְיֵד שְׁמָא רְאֵתָהּ: וּבְאַנְשִׁים. שְׁבוּדָק עֲצָמוֹ תִּמְיֵד [א] בְּאַמְתּוֹ, שְׁמָא יֵצֵא מִמֶּנּוּ קָרִי [ב]: תִּקְצֹץ. שְׁמַתְחִמִּים וּמְרָגִישׁ כְּשִׁמְמִשְׁמֵשׁ בְּאַמָּה, וּמוֹצִיא שְׁכָבֶת זָרַע לְבִטְלָה [ג]: וְהַסּוּמָא. אֵינָה מְשֻׁנָּה וּדְחוּיָהּ הִיא. אֶלָּא הִיא בּוּדָקֶת לְעֲצָמָהּ וּמְרָאָה לְחִבְרוּתֶיהָ: וְשִׁנְטְרָפָה דַּעְתָּהּ. מִחֲמַת חֲלִי: מִתְקַנּוֹת אוֹתָן. בּוּדָקוֹת אוֹתָן וּמִטְבִּילוֹת אוֹתָן: הַכִּי גְרִסִּינוֹ, הַצְּנוּעוֹת מִתְקַנּוֹת לְהוֹן שְׁלִישִׁי לְתַקּוֹן אֶת הַבַּיִת. כְּלוּמַר לְבִדּוֹק לְפָנָי תִּשְׁמִישׁ וּלְהַכִּין עֲצָמָהּ לְבַעֲלָהּ. וְהוּא הַדִּין לְכָל הַנְּשִׁים כְּדַתְנָן בְּפֶרֶק קַמָּא וּבְשַׁעָה שֶׁהִיא עוֹבְרַת לְשִׁמְשׁ אֶת בֵּיתָהּ, וְהָא דְנִקְטַ צְנוּעוֹת, מְשֻׁמִּים דְּצְנוּעוֹת עַד שְׁבוּדָקֶת בּוֹ לְפָנָי תִּשְׁמִישׁ זֶה אֵין בּוּדָקוֹת בּוֹ לְפָנָי תִּשְׁמִישׁ אַחַר [ד], לְפִי שְׁמִטְנָף וְכָהּ מְרָאִית לְבוּנּוֹ בְּבִדִּיקָה רֵאשׁוּנָה, וְשׁוּב אֵין נְרָאִית בּוֹ טְפָה כְּחֶרְדָּל:

פרק ב - משנה ב

נִמְצָא דָם עַל שְׁלוֹ. אֶפְלוּ שְׁהָה זָמַן אַרְדָּ לְאַחַר בְּעִילָה קִדָּם קְנוּחַ, בְּיָדוּעַ שְׁהִיָּה דָם בְּשַׁעַת תִּשְׁמִישׁ: טְמֵאִין. שְׁנִיָּהֶם, טְמֵאֵת שְׁבַעָה, כְּדִין בּוֹעֵל נְדָה: אוֹתִיוֹם. תִּכְף. וְאֵין לוֹ דוּמָה בְּמִשְׁנָה: טְמֵאִים מְסַפֵּק. שְׁנִיָּהֶם טְמֵאִים שְׁבַעָה יָמִים, וּמִיָּהוּ טְמֵאֵת סַפֵּק הִיא לְתַלּוֹת אֶבֶל לֹא לְשֶׁרוֹף: וּפְטוּרִים מִן הַקְּרָבּוֹ. מִחֲטָאת קְבוּעַ, אֶבֶל חֲנִיבִים בְּאַשָּׁם תְּלוּי:

פרק ג - משנה א

וְתַדִּיחַ אֶת פְּנִיָּהּ. קְנוּחַ שְׁלֵמְטָה: וְאַחַר כֵּן. כְּלוּמַר אִם שְׁהֵתָה יוֹתֵר מִשְׁעוֹר זֶה: מְטֵמְאָה מֵעַת לְעַת. טְהוּרוֹת שְׁנַתְעַסְקָה בָּהוֹן. כְּדִין מֵעַת לְעַת דְּאַמְרִינוּן בְּפֶרֶק קַמָּא: וְאֵינָה מְטֵמְאָה אֶת בּוֹעֲלָהּ. טְמֵאֵת שְׁבַעָה, אֶלָּא טְמֵאֵת עָרֵב

כְּדִין כָּל נוֹגַע בְּנֶדֶה [ז]: רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר אִף מִטְמְאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ. דְּסָבַר רַבִּי עֲקִיבָא כָּל מַעַת לַעַת מִטְמְאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ טְמֵאת שְׁבַעַה מִסְפֵּק. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי עֲקִיבָא: וּמוֹדִים חֲכָמִים לְרַבִּי עֲקִיבָא בְּרוּאָה כְּתָם. וְאִף עַל גַּב דְּבִטְמֵאת מַעַת לַעַת אָמְרוּ חֲכָמִים שְׂאִינָה מִטְמְאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ לְפִי שְׁטְמֵאת מַעַת לַעַת אִינָה אֶלָּא מְדַרְבְּנֵן, מוֹדִים הֵם בְּרוּאָה כְּתָם, דְּאִף עַל גַּב דְּטְמֵאת כְּתָמִים דְּרַבְּנֵן, מִטְמְאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ טְמֵאת שְׁבַעַה:

פרק ב - משנה ד

כָּל הַנְּשִׁים בְּחֻזְקַת טְהוּרָה לְבַעֲלֵיהֶן. וְאִין צָרִיךְ לְשַׁאל לָהּ אִם הִיא טְהוּרָה. וְהִנִּי מִיְלִי, כְּשֶׁהִנִּיחָה בְּחֻזְקַת טְהוּרָה: **הַבָּאִין מִן הַדֶּרֶךְ נִשְׂיָהוּ לְהוֹן בְּחֻזְקַת טְהוּרָה.** דְּסָלְקָא דְעֵתֵךְ אֲמִינָא הִנִּי מִיְלִי הִיכָא דְאִיתִיָּה בְּמַתָּא, דְּרַמְיָא אֲנַפְשָׁה וּבְדָקָה, אֲבָל הִיכָא דְלִיתִיָּה בְּמַתָּא, דְּלֵא רַמְיָא אֲנַפְשָׁה, לֵא, קַמְשָׁמַע לִן: **שְׁנֵי עֵדִים עַל כָּל תְּשֻׁמִּישׁ.** אֶחָד לְפָנָיו וְאֶחָד לְאַחֲרָיו, וְלִמְחַר תַּעֲיִן בָּהֶם: **אוֹ תְּשֻׁמֶשׁ לְאוֹר הַיָּר.** וְתַבְדִּיק לְאַחַר תְּשֻׁמִּישׁ [יא] עַד שֶׁקִּנְחָה בּוֹ: **דִּיה בְּשְׁנֵי עֵדִים כָּל הַלַּיְלָה.** אֶחָד לְפָנָיו תְּשֻׁמִּישׁ רֵאשׁוֹן, וְאֶחָד לְאַחַר תְּשֻׁמִּישׁ אַחֲרוֹן [יב]. וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁמֶשֶׁה וְלֵא יְדַעָה אִי רֵאֲתָה דָם בֵּינֵי וּבֵינֵי, בֵּין לְבֵית שְׂמַאי בֵּין לְבֵית הַלֵּל לֵא אַכְפַּת לִן, דְּלֵא הִצְרָכוּ אֶלָּא לְחַמֵּר טְהוּרוֹת:

פרק ב - משנה ה

הַחֹדֶר וְהָעֵלְיָה וְהַפְּרוּזְדוֹר. חֹדֶר מִבְּפָנִים, וּפְרוּזְדוֹר מִבְּחוּץ, שְׁנֵיהֶם זֶה אֶצֶל זֶה, חֹדֶר לְצַד אַחֲוֹרִיָּה, וּפְרוּזְדוֹר לְפָנֵיהָ, וְעֵלְיָה בְּנוּיָה עַל שְׁתִּיתָהּ, וְנִקְבַּב יֵשׁ בֵּין עֵלְיָה לְפְרוּזְדוֹר וְנִקְרָא לּוּל. וּפְעָמִים יוֹרֵד דָם מִן הָעֵלְיָה לְפְרוּזְדוֹר דֶּרֶךְ הַלּוּל. וְכַתְּלֵי רַחֵם, לְמַטָּה בְּאֲמֻצַּע פְּרוּזְדוֹר, וְדֶרֶךְ שָׁם דְּמִים יּוֹצְאִים: **דָם הַחֹדֶר טְמֵא.** דְּהִינּוּ דָם הַמְּקוֹר: **סִפְקוֹ טְמֵא.** מִסְפֵּק טְמֵא טְמֵאָה וְדֹאִית: **שְׁחֻזְקָתוֹ מִן הַמְּקוֹר.** וְלֵא אָמְרִינֵן שְׂמָא מִן הָעֵלְיָה בָּא, וְדָמֵי הָעֵלְיָה טְהוּרִים הֵם, אֶלָּא עֲשָׂאוּהוּ כְּאֵלוֹ וְדָאִי בָּא מִן הַמְּקוֹר. וְהִנִּי מִיְלִי, כְּשֶׁנִּמְצָא מִן הַלּוּל וּלְפָנִים לְצַד הַחֹדֶר, אֲבָל נִמְצָא מִן הַלּוּל וּלְחוּץ, אִינּוּ טְמֵא טְמֵאָה וְדֹאִית לְשֵׁרוֹף, אֶלָּא סִפְקוֹ טְמֵא לְתַלוּת, שְׁהָרֵי שְׁנֵי דְּמִים יּוֹצְאִין דֶּרֶךְ שָׁם, דְּמֵי הַחֹדֶר וְדְּמֵי הָעֵלְיָה, וְלֵא יְדַעִינֵן מֵהִי אֲתָא:

חמשה דמים טמאים. דשתי פעמים כתיב דמיה בקרא בטמאת דמים שבאשה, (ויקרא כ) והיא גלתה את מקור דמיה, (שם יב) וטהרה ממקור דמיה, ומעוט דמיה שנים, הרי ארבעה דמים. אדם, וקרן פרס, ומימי אדמה, ומזוג. והשחר בכלל אדם הוא, והכי אמרינן בגמרא, האי שחר אדם הוא, אלא שלקה: **וכקרו פרס**. כמראה זיו הפרס. לשון כי קרו עור פניו (שמות לד): **וכמימי אדמה**. כלן מפרש להן לקמן במתניתין: **וכמזוג**. כנין אדם המזוג במים: **כמימי תלתן**. מים ששורין בהן תלתן. פינקיריק"ו בלע"ז: **וכמימי בשר צלי**. מחל היוצא מבשר צלוי: **ובית הלל מטהרין**. ושלש מחלוקות בדבר. תנא קמא דאמר חמשה דמים טמאים ותו לא, סבירא ליה דמימי תלתן ומי בשר צלי תולין, לא אוכלין ולא שורפין. ובית שמאי מטמאין, ושורפים עליהם תרומה וקדשים. ובית הלל מטהרין לגמרי. והלכה כתנא קמא, דתולין: **עקביא בן מהללאל מטמא**. דסבירא ליה האי ירק כקרו פרס הוא, אלא שלקה. וירק דמטמא עקביא בן מהללאל, דהינו כמראה אתרוג, ולא כמראה כרתי שאינו נוטה לאדמימות כלל: **וחכמים מטהרים**. ושלש מחלוקות נמי בירק, תנא קמא סבר תולין לא אוכלים ולא שורפים, ועקביא בן מהללאל מטמא ושורפים, וחכמים מטהרין ואוכלים. והלכה כתנא קמא: **אם אינו מטמא משום פתם**. להיותו חשוב מן הדמים המטמאין באשה: **מטמא משום משקה**. וחשוב הוא דם להכשיר הזרעים לקבל טמאה ככל שאר דם **[יד]**, שהוא אחד מן השבעה משקין שמכשירין את הזרעים: **לא כד ולא כד**. לא מטמא משום פתם, ולא מכשיר את הזרעים. והלכה כרבי יוסי, והוא חכמים **[טו]** דפליגי אעקביא:

כדם המכה. כדם של שור שחוט שהוא אדם הרבה, ובתחלת הכאתה של סבין, ולא כדם של פלה שחיטה, שדם שחיטה משתנה והולך. ואית דאמרי, כדם המכה של הקזה: **כחרת**. כמראה הדיו שבשולי הפלי, שהוא שחר הרבה, ולא כמראה הדיו שבראש הפלי שהוא קלוש ואינו שחר כל כד. פרוש אחר, חרת אדרמיני"ט בלע"ז, שצובעין בו העורות. כמו חרתא דאושכפי [דמגלה דף יט.]: **עמק מכו**. שעמק במראה שחרורית, כלומר שחר יותר מחרת: **דהה**. שנדהית מראיתו ואינו שחר כל כד. והוא הדיו לכל

דמים טמאים {טו}, דבכלהו עמק מכאן טמא, דהה מכאן טהור, חוץ מיין מזוג, דבין עמק בין דהה טהור: **כפרור שבו**. שיש עליו ברוזים במראה אדמדומית יותר מחבריהן. ושלש שורות של עליו יש בפרכס, ובכל שורה שלשה עליו, ואין בודקין אלא בשורה האמצעית, והעלה האמצעי שבשורה האמצעית, משבח שבכלן לבדיקה: **מבקעת בית פרס**. מקום ידוע בארץ ישראל ששמו בית פרס: **ומציף מים**. נותן מים על העפר, עד שיהיו המים צפין על גבי האדמה. ומשערין אותן עכורים, ואין משערים אותן צלולים: **וכמזוג**. כיצד: **שני חלקים מים ואחד יין מן היין השרוני**. הבא מארץ השרון. מקום ידוע בארץ ישראל. פרוש אחר, יין העשוי מן הגפנים הנטועים בבקעה ובעמק. לשון חבצלת השרון. ובזמן הזה, כל מה שתראה באשה מאותו מקום, טמא {יז}, חוץ מן הלבו והירק. ומימינו לא שמענו מי שהתיר שום מראה דם, אלא הלבו והירק ככרתי {יח} בלבד:

ג

פרק

א

משנה

-

ג

פרק

המפלת. אם יש עמה דם טמאה. נדה: **ואם לאו טהורה**. דסבר תנא קמא, אפשר לפתיחת הקבר בלא דם {ב}. ואפלו נמצא דם בתוך החתיכה, טהורה, דדם חתיכה הוא ולא דם נדה: **רבי יהודה אומר בין כף ובין כף טמאה**. דסבר רבי יהודה אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם. וכיון שהפילה חתיכה, ונדאי דם היה שם אלא שאבד במעוטו ולא נראה. ואין הלכה כרבי יהודה:

ב

משנה

-

ג

פרק

כמין שערה. שער: **יבחושין**. ותושין: **תטיל למים**. פושרין, וישקה אותם במים הפושרים עשרים וארבע שעות: **אם נמחו טמאה**. משום נדה. דדם הוא: **אם יש עמהן דם טמאה ואם לאו טהורה**. מתניתין כרבנן דפליגי

עליה דרבי יהודה לעיל, וסברי דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם [ג]:
וחכמים אומרים כל שאין בו מצורת אדם אינו ולד. הכל מודים בנולד
גופו כצורת חיה ופניו פני אדם, שהיא חשוב ולד. גופו אדם ופניו פני חיה,
הרי הוא חיה ואין זה ולד, דבטר צורת פנים אזלינן. לא נחלקו אלא במי
שקצת פניו כפני אדם, וקצת כפני בהמה, ואפלו רב פניו כפני אדם ועין
אחת שבראשו בלבד כעין של בהמה, רבי מאיר אומר, כל צורת אדם
צריכה, וכיון שיש לו עין כבהמה אין זה ולד. ורבנן סברי, כל שאין בו
מצורת אדם כלל ואפלו מקצת צורה אין לו, אינו ולד. אבל יש בו מקצת
צורה, הרי זה ולד. והלכה כחכמים:

פרק ג - משנה ג

שפיר. חתיכה של בשר. ואם יש בה צורת אדם נקרא שפיר מרקם. ואני
שמעתי שהוא כשפופרת של ביצה, לפיכך נקרא שפיר: מלא גוונים. מלא
גוונים הרבה [ה]. פרוש אחר, גנינים, תולעים, שחתיכת הבשר חתוכה
חתיכות דקות כעין תולעים: אינה חוששת לולד. ואינה טמאה לידה.
ואם אין עמהן דם, אינה חוששת אפלו משום נדה: תשב לזכר ולנקבה.
טמאה שבועים כיוולדת נקבה, ואין לה דם טהר אלא שלשים ושלושה
ימים [ו] כיוולדת זכר. הואיל ואינו נפר אם זכר אם נקבה, נותנים עליו
זכר וחמרי זכר וחמרי נקבה:

פרק ג - משנה ד

סנדל. חתיכת בשר עשויה כדמות לשון של שור. ומפני שיש לה צורת
סנדל קורין לה סנדל. והוא רגיל לבא עם ולד [ז]. ויש מפרשים, סנדל,
שנאווי (נלד) [נדל]: שליא. כמין קרום שהולד מנח בתוכה. ותחלתה כחוט
של ערב. וכשהיא הולכת ורווחת, רחבה כתרמוס, וחלולה כחצוצרת. ואין
שליא פחותה מטפח: הבית טמא. משום אהל המת, דולד הוה בה ומת:
נמוק הולד. ונעשה דם ונתערב בדם הלידה וביטל ברב, ואין הבית טמא.
ואין הלכה כרבי שמעון [ח]:

פרק ג - משנה ה

תֵּשֵׁב לְזָכַר וּלְנַקְבָּהּ. טְמֵאָה שְׁבוּעִים כְּנֻקְבָּה, וַיְמִי טַהַר שְׁלֵה שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה יוֹם בְּלֶבֶד כְּזָכַר: **טְמֵטוּם וְזָכַר אֲנִדְרוּגִינוּס וְזָכַר.** כְּגוֹן שְׁיִלְדָה תְּאוּמִים, אֶחָד טְמֵטוּם אוֹ אֲנִדְרוּגִינוּס, וְהֶאֱחָד זָכַר וְדָאִי: **תֵּשֵׁב לְזָכַר וּלְנַקְבָּהּ.** וְלֹא אֶמְרִינָן מִדְּהֵאִי זָכַר וְדָאִי, הֵאִי נְמִי זָכַר: **תֵּשֵׁב לְנַקְבָּהּ בְּלֶבֶד.** דְּאֶפְלוּ הֵוִי טְמֵטוּם זָכַר, בְּתַר נְקֻבוֹת אֲזֻלִּינָן, דְּכָל יְמֵי זָכַר בֵּין לְטְמֵאָה בֵּין לְטַהַרָה מְבַלְעִים תּוֹךְ שֶׁל נְקֻבָּה: **מַחְתָּד.** אֲבָרִים אֲבָרִים: **מְסָרְס.** לְשׁוֹן הַפּוֹדָה הוּא. כְּמוֹ, סָרְס הַמְקָרָא וְדָרְשָׁהוּ [בְּבֵא בְּתָרָא קִיט.]: **מְשִׁינְצָא רְבוּ הָרִי הוּא כִּילּוּד.** וְרֵאשׁוּ כְּרָבוּ [ט]. הַלְכָּד מְשִׁינְצָא רֵאשׁוּ שֶׁל מַחְתָּד [ז], אֵף עַל פִּי שְׁכָל שְׁאָר הַגּוּף בְּפָנִים, הָרִי הוּא כִּילּוּד: **פְּדַחְתּוּ.** מִצָּחוּ:

פרק ג - משנה ו

וַאֲיִן יָדוּעַ מַה הוּא. אִם זָכַר אִם נְקֻבָּה: **תֵּשֵׁב לְזָכַר וּלְנַקְבָּהּ.** יְמֵי טַהַר דְּזָכַר, וַיְמִי טְמֵאָה דְּנַקְבָּה: **לְזָכַר וּלְנַקְבָּהּ וּלְנִדָּה.** כְּלוּמַר, כְּשִׁתְּרָאָה תְּהֵא נִדָּה, שְׁאִין לָהּ יְמֵי טַהַר, דְּשִׁמָּא לָאוּ וְלָד הוּא. וְטוּבְלַת לְסוּף אַרְבַּעִים כִּיּוּלְדַת זָכַר [יב] לְמֵאן דְּאָמַר טְבִילָה בְּזַמְנָה מִצָּוָה. וְטוּבְלַת יוֹם אַרְדָּ, כְּגוֹן יוּלְדַת זָכַר שְׁטַבְלָה לְסוּף שְׁבַעָה וְאַיְנָה טְהוּרָה לְקַדָּשׁ וְלִמְקַדָּשׁ עַד מְלֵאת הָאֲרַבְעִים, צְרִיכָה טְבִילָה אַחֲרַת לְסוּף הָאֲרַבְעִים, וְזֵאת נְצַרְכָּה לְטַבַּל לְסוּף אַרְבַּעִים יוֹם כִּיּוּלְדַת זָכַר, אֵף עַל פִּי שְׁאִין טְבִילָה זוֹ מוּעֵלַת לָהּ כְּלוּם, שְׁהֵרִי אֵינָה טְהוּרָה לְקַדָּשׁ וְלִמְקַדָּשׁ עַד מְלֵאת שְׁמוֹנִים כִּיּוּלְדַת נְקֻבָּה:

פרק ג - משנה ז

הַמְפָּלַת לְיוֹם אַרְבַּעִים. לְטְבִילְתָּה: **אֵינָה חוֹשְׁשֶׁת לְוֹלָד.** שְׁלֵא נִגְמְרָה יְצִירְתּוֹ עַד שְׁיִכְלוּ כָּל אַרְבַּעִים יוֹם: **וּלְנִדָּה.** כְּשִׁתְּרָאָה, תְּהֵא נִדָּה, דְּלְמָא לִיכָא וְלָד וַאֲיִן כָּאן יְמֵי טַהַר: **יוֹם אַרְבַּעִים וְאַחַד תֵּשֵׁב לְזָכַר.** שְׁבַעָה יְמֵי טְמֵאָה. אֶפְלוּ בְּלִידָה יְבִשְׁתָּא שְׁאֵינָה נִדָּה. אֲבָל שְׁבוּעִים דְּנַקְבָּה, אֵינָה יוֹשְׁבַת, כְּדַקְתָּנִי טַעְמָא שְׁיִצִּירַת נְקֻבָּה לְשְׁמוֹנִים וְאַחַד. וַאֲיִן הִלְכָה כְּרַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: **וְחַכְמִים אוֹמְרִים כּוֹי.** חַכְמִים הֵינּוּ תִנְא קָמָא, אֶלָּא מְשׁוּם

דְּמִסְתַּבֵּר טַעְמִיהָ דְּרַבִּי יִשְׁמַעְאֵל {ג} טְפִי מִדְּתַנָּא קַמָּא, הִדְר רַבִּי וּשְׁנָאָה
בְּלִשׁוֹן חֲכָמִים, לֹא שְׁמַעִינָן דְּהִלְכָה כְּסֵתָם רֵאשׁוֹן, וְאַף עַל פִּי שְׁמַחֲלַקְתָּ רַבִּי
יִשְׁמַעְאֵל
בְּצַדוֹ:

ד

פרק

א

משנה

-

ד

פרק

בְּנוֹת כּוֹתִימִים נְדוֹת מֵעֲרִיסָתָן. מִקְטָנוֹתָן, כְּשֶׁהֵן מִנְחוֹת בְּעֲרִיסָה, גָּזְרוּ בְּהוּ
רַבְּנָן דְּלִיטְמוּ מְשׁוּם נְדָה, דְּכֹתִיב (ויקרא טו) וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה, וְתִנְיָא, אִין
לִי אֵלָא אִשָּׁה שְׁהִיא גְדוּלָה, תִּינוּקָת בֵּת יוֹם אֶחָד לְנְדָה מִנִּין, תְּלַמוּד לֹמַר
וְאִשָּׁה. וְכוֹתִימִים לֹא דְרָשִׁי אִשָּׁה וְאִשָּׁה, וְכִי חֲזִין קְטָנוֹת לֹא מִפְרָשִׁי לְהוּ,
הִלְכֵד גָּזְרוּ בְּהוּ רַבְּנָן דְּלִיטְמוּ כְּלָהוּ {א}: **מִטְמְאִין מִשְׁכָּב הַתַּחְתּוֹן כְּעֲלִיּוֹן.**
תַּחְתּוֹנוּ שֶׁל בּוֹעֵל נְדָה טְמֵא כְּעֲלִיּוֹנוּ שֶׁל זָב, מָה עֲלִיּוֹנוּ שֶׁל זָב אֵינוֹ מְטֵמֵא
אֵלָא אֶכְלִין וּמִשְׁקִין, אִף תַּחְתּוֹנוּ שֶׁל בּוֹעֵל נְדָה אֵינוֹ מְטֵמֵא אֵלָא אֶכְלִין
וּמִשְׁקִין. וְעֲלִיּוֹנוּ שֶׁל זָב, הוּא הַדְּבָר הַנֶּשֶׂא עַל גְּבִי הַזָּב נִפְקָא לָן מִקְרָא
דְּאֵינוֹ מְטֵמֵא אָדָם וְכֻלִּים אֵלָא אֶכְלִים וּמִשְׁקִים, דְּכֹתִיב (ויקרא טו) וְהִנְגַעַ
בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַחְתּוֹי יִטְמָא, מֵאִי תַחְתּוֹי, אֵילִימָא תַחְתּוֹי דְּזָב, מִכָּל אֲשֶׁר
יִגַע בְּמִשְׁכָּבוֹ נִפְקָא, אֵלָא הַנוֹגַע בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה הַזָּב תַּחְתּוֹי יִטְמָא, וּמִדְּלֵא
עֲרַבִינְהוּ וְנִכְתּוּב וְכָל הַנוֹגַע בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַחְתּוֹי וְהַנוֹשֵׂא אוֹתָם יִכָּבֵס
בְּגָדָיו, וְאַפְסִקִינְהוּ בִיטְמָא, מִכָּל דְּהָאִי יִטְמָא לָאוּ בְּאָדָם וְכֻלִּים אִירִי,
אֵלָא בְּאֶכְלִים וּמִשְׁקִים. וְכוֹתִימִים שֶׁהֵן בּוֹעֲלֵי נְדוֹת, מְטֵמְאִים מִשְׁכָּב
הַתַּחְתּוֹן שֶׁלְּהוּ אֶכְלִין וּמִשְׁקִין, אֲבָל לֹא אָדָם וְכֻלִּים, כְּעֲלִיּוֹנוּ שֶׁל זָב שֶׁגַם
הוּא מְטֵמֵא אֶכְלִים וּמִשְׁקִים לֹא אָדָם וְכֻלִּים. וְכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ לֹא נֶאֱמָרוּ
אֵלָא בְּזִמְן שֶׁהֵיוּ הַכּוֹתִימִים מִחֲזִיקִים בְּתוֹרָה וּמִדְּקָדְקִים בְּהִרְבָּה מְצוֹת
כִּיִּשְׂרָאֵל. אֲבָל לְאַחַר שֶׁבְּדָקוֹ וּמִצְאוּ לְהֵם כְּדָמוֹת יוֹנָה בְּרֵאשׁ הַר גְּרִיזִים
שְׁעוּבָדִים אוֹתָהּ, עֲשָׂאוּם כְּנִכְרִים גְּמוּרִים לְכָל דְּבָרִיהֶם, בֵּין לְעֲנִין טְמֵאָה
וְטַהֲרָה, בֵּין לְשֹׂאֵר דִּינִים שְׁבִתוֹרָה, אִין הִפְרֵשׁ בֵּינֵם לְבֵין הַנִּכְרִים כָּלָל: **וְהוּן**
יוֹשְׁבוֹת עַל כָּל דָּם. כְּלוּמַר, לְפִיכֵד הַכּוֹתִימִים הֵם בּוֹעֲלֵי נְדוֹת, לְפִי שֶׁהֵן
יוֹשְׁבוֹת עַל כָּל דָּם {ג}, דְּכָל דָּם שְׂרוּאָה בֵּין אָדָם בֵּין יֶרֶק יוֹשְׁבַת עֲלָיו יְמִי
נְדוּת, וְזוֹ תִקְלָה הִיא לְהֵם, שְׂאֵם רוּאָה דָּם יֶרֶק הַיּוֹם מִתְחַלֵּת לְמָנוֹת
מֵהַיּוֹם שְׁבַעַת יְמֵי נְדָה, וְאִם תִּרְאָה בְּאוֹתָם יְמֵי נְדוּת דָּם אָדָם, אֵינָה מוֹנָה
אֵלָא מִיּוֹם רְאִיָּה רֵאשׁוֹנָה, וְאוֹתוֹ דָּם טַהוֹר הָיָה, וּמִרְאִיָּה שְׁנִיָּה הִיא

צְרִיכָה לַמְנוּת: וְאִין חִיבִין עֲלֵיהֶן. הַלּוֹבֵשׁ אוֹ מִתְכַּסֶּה בְּאוֹתוֹ בְּגָדִים וְנִכְנָס לַמִּקְדָּשׁ, פְּטוּר מִקְרָבָן **[ד]**. אוֹ אִם נָגְעוּ אוֹתוֹ בְּגָדִים שֶׁל מִשְׁכָּב שְׁלָחוּ בְּתְרוּמָה, תּוֹלִין: מִפְּנֵי שֶׁטְמֵאתוֹ סִפְקָה. דְּלֹא יִדְעִינָן אִי נִדָּה [היא] אִי לֹא. וּבִגְמָרָא פְּרִיז אֲמַתְנִיתִין מֵהָא דְתַנְּנָן בְּמִסְכַּת טְהוּרוֹת פֶּרֶק ד' (מִשְׁנָה ה) עַל שֶׁשֶׁה סִפְקוֹת שׁוֹרְפִין אֶת הַתְּרוּמָה, עַל סִפְקָה בְּגָדֵי עִם הָאֶרֶץ, כְּלוּמַר עַל בְּגָדֵי עִם הָאֶרֶץ אִם נָגְעוּ בָּהּ, נִשְׂרָפֶת, מִשּׁוּם שֶׁמָּא טְמֵא הִיא, וְהָאִי כּוֹתֵי נִמְי תַּפּוּק לִיהָ אִם נָגַע מִשְׁכָּבוּ בְּתְרוּמָה, תִּהְיֶה נִשְׂרָפֶת, מִשּׁוּם דְּעַם הָאֶרֶץ הוּא וְהוּי לִיהָ בְּגָדֵי עִם הָאֶרֶץ. וּמִשְׁנֵי, דְּמַתְנִיתִין אִירֵי בְּכוֹתֵי שֶׁטָּבֵל בְּפָנֵינוּ וְעַל וְדָרַס עַל בְּגָדֵי שֶׁל חֵבֵר כְּשֶׁהוּא עִרְס **[ה]**, אוֹ שֶׁלְבַשׁ בְּגָדֵי חֵבֵר, אוֹ שֶׁהִטְבִּיל אֶת בְּגָדֵי בְּפָנָיו, בְּאִפּוֹ דְּבִגְדֵי שֶׁל כּוֹתֵי כְּשֶׁחוּ מִדָּרַס לֹא נָגְעוּ בְּבִגְדֵי שֶׁל חֵבֵר כְּשֶׁדָּרַס עֲלֵיהֶן, וְאַחַר כֵּן נָגְעוּ בְּגָדֵי שֶׁל חֵבֵר שֶׁדָּרַס כּוֹתֵי עֲלֵיהֶן בְּתְרוּמָה **[ו]**, לֹא שְׂרָפִינוּ תְּרוּמָה עֲלֵיהֶן. דְּאִי מִשּׁוּם טְמֵאת עִם הָאֶרֶץ, הָא טָבִיל לִיהָ. וְאִי מִשּׁוּם בּוֹעַל נִדָּה, שֶׁמָּא לֹא בְּעַל בְּקָרוּב וּכְבֵר עָבְרוּ יְמֵי טְמֵאתוֹ וְסִלְקָא לִיהָ טָבִילָה. וְאִם תִּמְצָא לּוֹמַר בְּעַל בְּקָרוּב, שֶׁמָּא לֹא הִיתָה אִשְׁתּוֹ יּוֹשֶׁבֶת עַל דָּם טְמֵא אֲלֵא עַל דָּם טְהוֹר, וְהוּי סִפְקָה סִפְקָא, וְאַסְפְּקָ סִפְקָא לֹא שְׂרָפִינוּ תְּרוּמָה:

פרק ד - משנה ב

פְּרִשׁוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל הֵרִי הוּן כִּישְׂרָאֵלִיּוֹת. אֲבָל סִתְמָא, הֵרִי הוּן כִּכּוֹתִיּוֹת **[ז]**: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר לְעוֹלָם הוּן כִּישְׂרָאֵלִיּוֹת. וְסִתְמָא הוּן כִּישְׂרָאֵלִיּוֹת. וְאִין הַלְכָה כְּרַבִּי יוֹסִי:

פרק ג - משנה ג

דָּם נְכָרִית בֵּית שְׁמַאי מְטַהְרִין. וְאִף עַל גַּב דְּבִרְקָה וּבְמִימֵי רִגְלֵיהָ מוֹדוּ בֵּית שְׁמַאי דְּרַבְּנָן גְּזָרוּ **[ח]** עֲלֵיהֶן לְהֵיוֹת כְּזָבִין לְכָל דְּבִרְיָהוּ **[ט]**, אֲפִלּוּ הֵכִי דְמָה טְהוֹר, דְּשִׁירוּ בָּהּ רַבְּנָן לְמַהוּי הַכִּיָּרָא **[י]** דְּטְמֵאתוֹ דְּרַבְּנָן, כִּי הֵיכִי דְּלֹא לְשַׂרְפוּ עֲלֵיהֶן תְּרוּמָה וְקִדְשִׁים: וְדָם טְהוֹר שֶׁל מְצַרְעַת. וְאִף עַל גַּב דְּמַעֲיָנוֹת שֶׁל מְצַרְעַת כְּגוֹן רִקְוָה וּמִימֵי רִגְלֵיהָ הוּוּ אַב הַטְּמֵאָה כְּשֶׁל זָב, אֲפִלּוּ הֵכִי דָם טְהוֹר שֶׁל טְהוֹר, דְּלֹא מַעֲיָן הוּא, דְּדוּמְיָא דְרַק בְּעִינָן שְׁמַתְעַגְל וְיוֹצֵא **[יא]**: פְּרִקָה וּכְמִימֵי רִגְלֵיהָ. דְּמִטְמֵאִין לַחִין וְאִין מִטְמֵאִין יְבִשִׁין. וְהָד הִיכָרָא הוּא דְּעֵבוֹד גְּבִי דָם הַנְּכָרִית דְּמִטְמֵא מְדַרְבְּנָן שְׁגָזְרוּ עֲלֵיהֶם שִׁיְהִיו כְּזָבִים לְכָל דְּבִרְיָהוּ, דְּאֵלוּ דִּישְׂרָאֵלִית מִטְמֵא לַח וְיִבֵּשׁ,

וּדְנִכְרִית לַח וְלֹא יָבֵשׁ, כְּרִקָּה וּכְמִימֵי רִגְלֶיהָ דָּאִין מְטַמְּאִין יָבֵשׁוּ. וְדָם טְהוֹר שֶׁל מְצַרְעַת נְמִי, אֵף עַל גַּב דְּדָם לָאוּ מַעְיָן הוּא, דִּין מַעְיָן אֵית לֶיהּ, דְּרַחֲמָנָא רַבִּיָּה מְקַרָּא דְכְּתִיב לְזָכֹר, לְרַבּוֹת מְצַרְע לְמַעֲיָנוֹתֵינוּ, וְלִנְקָבָה, לְרַבּוֹת מְצַרְעַת לְמַעֲיָנוֹתֶיהָ, וְאִמְרִינָן מַעֲיָנוֹתֶיהָ דְמֵאִי, אֵילִימָא שְׂאָר מַעֲיָנוֹתֶיהָ כְּגוֹן רִקָּה וּמִימֵי רִגְלֶיהָ דְאָתוּ מְזַב דְכְּתִיב בֵּיהּ וְכִי יִרְק הַזָּב, וּמְנִיָּה נְפָקִי שְׂאָר מַעֲיָנוֹת, מְזַכֵּר נְפָקָא, דְכִינּוֹן דְאִתְרַבֵּי מְצַרְע לְמַעֲיָנוֹתֵינוּ, אִתְרַבֵּי מְצַרְעַת לְכָל מַעֲיָנוֹתֶיהָ דְאִיכָּא דְכּוֹתִיָּהּ בְּזָכֹר, אֶלָּא לְדָמָה דְלִיתֶיהָ בְּזָכֹר, וְכִינּוֹן דְרַבִּיָּה רַחֲמָנָא לְדָמָה שְׂיֵהָא כְּרִקָּה וּכְמִימֵי רִגְלֶיהָ, אִם כּוֹן מָה רִקָּה וּמִימֵי רִגְלֶיהָ מְטַמְּאִין לַחִין וְאִין מְטַמְּאִין יָבֵשִׁים, אֵף דְמָה כּוֹן: **דָּם הַיּוֹלָדוֹת.** שְׁעָבְרוּ שְׁבַעַת יָמֵי טַמְּאָת לֵידָה וְלֹא טַבְּלָה: **בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים כְּרִקָּה וּכְמִימֵי רִגְלֶיהָ.** מְטַמְּא לַח וְאִינוּ מְטַמְּא יָבֵשׁ. וְאֵף עַל גַּב דְּדָם טְהוֹר הוּא, דְבִיּוֹמֵי תְלָה רַחֲמָנָא וְהָא מְלוּ, וְלִיכָּא לְטַמּוּיָה נְמִי מְשׁוּם מַעְיָן דְהָא אִין מִתְעַגֵּל וְיוֹצֵא, אֶפְלוּ הֵכִי רַבְּנָן גְּזוּר טַמְּאָה עֲלֶיהּ, הוּאִיל וְלֹא טַבְּלָה וְטַמְּאָה הִיא, גְּזוּרָה אַחַר שְׁבַעָה אֶטוּ תוּדָּ שְׁבַעָה. וּמִיָּהּ לֹא גְזוּר שְׂיִטְמָא לַח וְיָבֵשׁ כְּלַפְנֵי שְׁבַעָה, כִּי הִיכִי דְלַהּוֹי לִיהּ הִפְיָרָא דְלִידַע דְטַמְּאָתוּ דְרַבְּנָן **[יב]:** **וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים מְטַמְּא לַח וְיָבֵשׁ.** דְטַמְּאָתוּ מִן הַתּוֹרָה כָּל זְמַן שְׁלֹא טַבְּלָה. דְסַבְרֵי בֵּית הַלֵּל בִּיּוֹמֵי וְטַבְּלָה תְלָה רַחֲמָנָא, וְכָל זְמַן שְׁלֹא טַבְּלָה, הָרִי דְמָה לְאַחַר שְׁבַעָה כְּלַפְנֵי שְׁבַעָה: **וּמוֹדִים בִּיּוֹלָדוֹת בְּזוֹב.** אִם בְּעַת לִדְתָהּ הִיתָה זָבָה שְׂהִיא צְרִיכָה לְסַפֵּר שְׁבַעָה נְקִיִּים קִדָּם שְׁתַּטְּהַר, וְיִלְדָה וְלֹא סַפְּרָה, מוֹדִים בֵּית שְׂמַאי לְבֵית הַלֵּל שְׁדָמָה טַמְּא לַח וְיָבֵשׁ אֵף עַל פִּי שְׁעָבְרוּ שְׁבַעַת יָמֵי לֵידָה לְזָכֹר וּשְׁבוּעִים לְנִקְבָּה, שְׁדָמָה שֶׁל זָבָה לְעוֹלָם הוּא בְּטַמְּאָתוּ מִן הַתּוֹרָה עַד שְׁתַּסְּפֵר שְׁבַעָה נְקִיִּים **[יג]:**

פרק ד - משנה ד

הַמְקַשֶּׁה נִדָּה. הֵכִי קֹאֲמַר, הַמְקַשֶּׁה בְּלִידְתָהּ בִּימֵי נִדְתָהּ וְרִאָתָה דָּם בְּהַקְשׁוֹתָהּ, הָרִי הִיא נִדָּה, דְלֹא טְהוֹרָה תּוֹרָה לְדָם קָשִׁי אֶלָּא בְּאֶחָד עֶשֶׂר יוֹם שֶׁל יָמֵי זִיבָה, אֲבָל בִּימֵים שֶׁל נִדָּה לֹא טְהוֹרִיָּה רַחֲמָנָא: **קִשְׁתָּה.** מַחֲמַת וְלָד שְׁלֶשֶׁה יָמִים בְּתוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם שֶׁל יָמֵי זִיבָה וְרִאָתָה כָּל שְׁלֶשֶׁה יָמִים רְצוּפִים: **וְשִׁפְתָּה.** שְׁעַמְדָה בְּשִׁפֵּי וּבְנַחַת מַחְבְּלֶיהָ מַעַת לַעַת בְּרַבִּיעֵי: **וְיִלְדָה.** אֲגַלְאֵי מַלְתָּא דְדָמִים שְׂרָאָתָה לֹא בָּאוּ מַחֲמַת וְלָד, הַלְכָּד הָרִי זוּ יוֹלָדוֹת בְּזוֹב. אֲבָל אִם לֹא שִׁפְתָה סְמוּךְ לְלִדְתָהּ, כָּל דְּמִים שְׂרָאָתָה, מַחֲמַת וְלָד הוּא, וְרַחֲמָנָא טְהוֹרִינְהוּ מְזִיבָה, דְכְּתִיב זוֹב דְּמָה, דְּמָה מַחֲמַת עֲצָמָה וְלֹא דְמָה מַחֲמַת וְלָד: **לֵילָה וְיוֹם.** דָּאִם שִׁפְתָה בְּחָצֵי יוֹם שְׁלִישִׁי וְיִלְדָה בְּחָצֵי יוֹם רַבִּיעִי, דְשִׁפְתָה מַעַת לַעַת, אִין זֶה שְׁפִי, אֶלָּא אִם כּוֹן שִׁפְתָה לֵילָה וְיוֹם שֶׁל אַחַר הַלֵּילָה: **כְּלִילֵי שַׁבָּת וְיוֹמוֹ.** וְהִלְכָה כְּרַבִּי אֶלְיעֶזֶר: **שְׁשִׁפְתָה מִן הַצֶּעַר.** כְּלוּמַר וְשִׁפְתָה זוּ שְׂאֲמַרְנוּ, אִם שִׁפְתָה מִן הַצֶּעַר אֵף עַל פִּי שְׁלֹא

פרק ד - משנה ה

כִּמָּה הוּא קְשׁוּיָה. דְּלֹא אֶתְיָא לִיְדֵי זִיבָה בְּכָל דְּמִים שְׁתַּרְאָה: **אֶפְלוּ אַרְבַּעִים וְחַמְשִׁים יוֹם.** אִם לֹא שְׁפָתָה יוֹם אֶחָד סְמוּךְ לְלִידָה, לֹא אֶתְיָא לִיְדֵי זִיבָה וְלֹא הוּיָא יוֹלְדָת בְּזוֹב [טז]: **דִּיָּה חֲדָשָׁה.** דִּיָּה אִם נָטְהַר אֶת הַקְּשִׁי חֲדָשׁ אֶחָד, דְּהִינּוּ חֲדָשׁ תְּשִׁיעִי. אֲבָל קְשִׁתָּה שְׁלֶשָׁה בְּתוּךְ אֶחָד עֶשֶׂר יָמֵי זִיבָה בְּחֲדָשׁ שְׁמִינִי וְאֶפְלוּ קְשִׁתָּה וְהוֹלְכָת כָּל תְּשִׁיעִי, הָרִי זֹו יוֹלְדָת בְּזוֹב מְחַמַּת שְׁלֶשָׁה יָמִים שֶׁל שְׁמִינִי: **אֵין קְשׁוּי יוֹתֵר מִשְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת.** שְׁאִם קְשִׁתָּה וְרָאָתָה שְׁלֶשָׁה יָמִים קִדְּם שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת וְהִיָּתָה מְקַשָּׁה וְהוֹלְכָת כָּל הַשַּׁבָּתוֹת אַחֲרֵי כֵן, הָרִי זֹו יוֹלְדָת בְּזוֹב מְחַמַּת שְׁלֶשָׁה יָמִים שְׁהִיּוּ קִדְּם הַשְּׁתֵּי שַׁבָּתוֹת. וְהִלְכָה כְּרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן:

פרק ד - משנה ו

הַמְקַשָּׁה בְּתוּךְ שְׁמוֹנִים שָׁל נִקְבָּה. כְּגוֹן שְׁשִׁמְשָׁה לְאַחַר אַרְבָּעָה עֶשֶׂר שָׁל יָמֵי לִידָה וְנִתְעַבְרָה וְהִפִּילָה בְּתוּךְ שְׁמוֹנִים: **כָּל דְּמִים שְׁהִיא רוּאָה טְהוּרִים.** דְּכָל תּוּךְ מְלֹאת הָוִי דָּם טְהוּר: **וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא.** נָדָה, דְּכִינּוּן דְּבִקְשִׁי בָּא לְאוּ דָּם טְהוּר הוּא אֶלָּא מְחַמַּת וְלֹד שְׁבִמְעִיָּה, וּמְזִיבָה הוּא דְּטְהוּרִיָּה רַחֲמָנָא לְקְשׁוּי, וְלֹא מְנַדָּה: **שְׁהַחֲמִיר בְּדָם הַשְּׁפִי.** כְּגוֹן שְׁאָר יוֹלְדָת שְׁרוּאָה שְׁלֶשָׁה בְּשִׁפִּי וְיִלְדָה, הָרִי זֹו יוֹלְדָת בְּזוֹב: **הַקַּל בְּדָם הַקְּשִׁי.** לְטְהוּרָה מְזִיבָה: **מְקוֹם שְׁהַקַּל בְּדָם הַשְּׁפִי.** לְטְהוּרָה מְכָל טְמֵאָה, כְּגוֹן תּוּךְ מְלֹאת: **אֵינּוּ דִין שְׁנִקְל בְּדָם הַקְּשִׁי.** לְטְהוּרוֹ מְכָל טְמֵאוֹת וְאֶפְלוּ מְנַדָּה: **דִּין לְבָא מִן הַדִּין.** כְּגוֹן קְשִׁי שֶׁל תּוּךְ מְלֹאת שְׁאֲתָם לְמִדִּים מְקַשִּׁי שֶׁל עֲלָמָא, דִּין לְהִיּוֹת כְּקְשִׁי דְּעֲלָמָא, מַה קְשִׁי דְּעֲלָמָא טְמֵא בְּנָדָה, אֶף קְשִׁי דְּתוּךְ מְלֹאת טְמֵא בְּנָדָה:

כל אחד עשר יום. שאחר שבעת ימי נדה: בחזקת טהרה. ואינה צריכה לבדק עצמה [כא]. דהלכה למשה מסיני שאין בין נדה לנדה פחות מאחד עשר יום: ישבה לה ולא בדקה. מתניתין חסורי מחסרא והכי קתני, בימי נדתה בעיא בדיקה. ישבה ולא בדקה, שגגה, נאנסה, הזיזה ולא בדקה, טהורה: הגיע שעת וסתה ולא בדקה. אף על פי שבדקה אחר כך ומצאה טהורה, הואיל ולא בדקה בשעת וסתה, טמאה [כב], דארח בזמנו בא: במחבא. מחמת לסטים או חיל שבא לעיר. ואין הלכה כרבי מאיר: אבל ימי הזב והזבה. שבעת ימים נקיים שצריכים לספר: ושומרת יום. כגון הרוצה יום אחד או שני ימים בימי זיבתה, אינה סופרת אלא יום אחד בנקיות, וטובלת לערב [כג] וטהורה לבעלה: הרי אלו בחזקת טמאה. כיון שנפתח מעינה וראתה היום, אף על גב דתווד אחד עשר היא, הויא למחר בחזקת טמאה:

יוצא דפן. אשה שפנתחו [מעיה] על ידי סם והוציאו העבר לחוץ ונתרפאה: אין יושבין עליו ימי טמאה. שבעה לזכר ושבעים לנקבה: וימי טהרה. ואין לה דם טהר: ואין חיבין עליו קרבן. של יולדת. דכתיב (ויקרא יב) אשה כי תזריע ויולדה, עד שתילד ממקום שמזרעת: רבי שמעון אומר הרי זה כילוד. שנאמר (שם) ואם נקבה תילד [א], לרבות יוצא דפן. ואין הלכה כרבי שמעון: כל הנשים מטמאות. בנדה [ב] משיצא הדם מן המקור והגיע לבית החיצון, ואף על גב דהעמידוהו כתלי בית הרחם ולא פרש לחוץ. דכתיב (שם טו) דם יהיה זבה בבשרה, מלמד שטמאה אף על פי שעדין הוא בבשרה. ובית החיצון מקרי מקום שהאבר דש בו בשעת ביאה: אינו מטמאין עד שתצא טמאתו לחוץ. דכתיב בזב (שם) איש כי יהיה זב מבשרו, עד שתצא זובו מבשרו. ובבעל קרי כתיב (שם כב) אשר תצא ממנו שכבת זרע:

פרק ה - משנה ב

שְׁנֵדְעִזְעוּ אַבְרָיו. שְׁנַעְקָרָה שְׁכַבְתָּ זָרַע מְגוּפוֹ : **אוֹחִז בְּאַמָּה.** וְאִף עַל גֵּב דְּכָל הָאוֹחִז בְּאַמָּה וּמִשְׁתִּין כְּאֵלוֹ מִבֵּיב לְעוֹלָם, הֵכָא כִּיּוֹן דְּנַעְקָרָה שְׁכַבְתָּ זָרַע שׁוּב אֵינוֹ חוֹזֵר וּמִתְחַמֵּם לְעַקֵּר עוֹד מִיַּד בְּאוֹתָהּ שְׁעָה : **וּמִטְמָאִין.** זֹב וְשְׁכַבְתָּ זָרַע : **בְּכָל שָׁהוּ.** לְאָדָם הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ. אֲבָל הַנוֹגֵעַ, אֵינוֹ טָמֵא עַד שִׁיגַע

פרק ה - משנה ג

מִטְמָאָה בְּנִדָּה. אִם רָאִתָּה דָם : **בֵּת עֲשָׂרָה יָמִים מִטְמָאָה בְּזִיבָה.** אִם רָאִתָּה שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים לְאַחַר שְׁבַעָה. דְּכָל דָּם שְׁרוּאָה בְּתוֹךְ שְׁבַעָה דָם נִדָּה הוּא, הַלְכָךְ אֵי אֶפְשָׁר לָהּ לְטָמֵא בְּזִיבָה דְּהֵינּוּ לְהִיּוֹת זָבָה גְדוּלָּה, עַד עֲשָׂרָה יָמִים : **תִּינוּק בֶּן יוֹם אֶחָד מִטְמָא בְּזִיבָה.** דְּכַתִּיב (שם טו) אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב, לִמַּד עַל תִּינוּק בֶּן יוֹמוֹ שֶׁמִּטְמָא בְּזִיבָה : **וּמִטְמָא בְּנִגְעִים.** דְּנִגְבִי נִגְעִים כְּתִיב (שם יג) אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ, וְתִינוּק בֶּן יוֹמוֹ אָדָם הוּא, דְּאָדָם כָּל שֶׁהוּא מִשְׁמַע : **וּמִטְמָא בְּטָמֵא מַת.** דְּכַתִּיב (בַּמִּדְבָּר יט) וְעַל הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם, נִפְּשׁ כָּל שֶׁהוּא **[ג]** : **וְזוֹקָק לִיבּוּס.** אִם נוֹלַד יוֹם אֶחָד קִדְּם מִיַּת אַחִיו. אֲבָל נוֹלַד לְאַחַר מִיַּת אַחִיו, אֵינוֹ זוֹקָק, דְּכַתִּיב (דְּבָרִים כח) כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו, שֶׁהֵיטָב לָהֶם יִשְׁיבָה אַחַת בְּעוֹלָם **[ד]** : **וּפּוֹטֵר מִן הַיִּבּוּס.** אִם נוֹלַד לְאַחַר מִיַּת אָבִיו וְחָיָה שְׁעָה אַחַת וּמַת **[ה]**. אֲבָל כָּל זְמַן שְׁמַעְבֶּרְתָּ, אֵינוֹ מִתִּירָה לְנִשְׂאָ : **וּמֵאֲכִיל בְּתֵרוּמָה.** בֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁנִסְתָּ לְכַהֵן וּמַת, וְנוֹלַד בֶּן לְאַחַר מִיַּתָּו, אוֹכֶלֶת בְּשִׁבְלֵוּ בּוֹ בְּיוֹם שְׁנוּלַד, כְּדַכְּתִיב (ויקרא כב) וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחְמוֹ, וְדָרְשִׁינָּן יֹאכְלוּ אֶת אִמָּם. אֲבָל הַנִּיחָה מְעַבְּרָת, אֵינָה אוֹכֶלֶת בְּשִׁבְלֵוּ עַד שִׁינְלַד : **וּפּוֹסֵל מִן הַתֵּרוּמָה.** כְּגוֹן כֹּהֵן שֶׁהָיוּ לוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים, אַחַת גְּרוּשָׁה שְׁעֵבֵר וְנִשְׂאָה כְּשֶׁהָיָה גְרוּשָׁה, וְאַחַת שְׂאִינָה גְרוּשָׁה, וַיֵּשׁ לוֹ בָּנִים מִשְׂאִינָה גְרוּשָׁה, וְעַבְדִּים שְׁנִפְלוּ לָהּ בִּירֶשֶׁה אוֹכְלִים בְּתֵרוּמָה בְּשִׁבְלֵוּ, דְּכַתִּיב (שם) וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כֶּסֶף, וַיֵּשׁ לוֹ בֶּן יוֹם אֶחָד מִן הַגְּרוּשָׁה וְהוּא חָלָל, וַיֵּשׁ לוֹ חֶלֶק בְּעַבְדִּים, וּפּוֹסֵל אֶת כָּל מִן הַתֵּרוּמָה **[ו]**, דְּאִין בְּרָרָה לְדַעַת מִי מֵהֶן מַגִּיעַ לְחֶלְקוֹ. וְדוֹקָא בֶּן יוֹם אֶחָד דְּרָאוּי לִירֶשֶׁה. אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נוֹלַד, אוֹכְלִים כָּל מִן, דְּאִין זְכִיָּה לְעַבֵּר **[ז]** : **וְנוֹחַל וּמְנוֹחִיל.** נוֹחַל אֶת הָאִם. אִם מֵתָה אִמּוֹ בְּיוֹם שְׁנוּלַד, הָרִי הוּא נוֹחֶלָה. וְכַשְׁמַת הוּא, בְּאִין אַחִיו מֵאָבִיו וְיֹרְשִׁים הֵימְנוּ נְכִסֵּי אִמּוֹ. אֲבָל עֵבֵר שְׁבִמְעִיָּה, אִם מֵתָה מְעַבְּרָת אֵינוֹ נוֹחַל אֶת אִמּוֹ לְהַנְחִיל לְאַחִיו מֵאָבִיו,

שְׁהָרִי מִתְּ הוּא קָדָם אָמוּ, וְאִין הֵבֵן יוֹרֵשׁ אֶת אָמוּ בְּקִבְרָ לְהַנְחִיל לְאָחִיו
מֵאָבִיו: **וְהַהוֹרְגוּ חַיִּב**. דְּכַתִּיב (עִקְרָא כד) וְאִישׁ כִּי יָכֹה כָּל נַפְשׁ, מִכָּל מְקוֹם:
כְּחַתּוֹן שָׁלֵם. שְׁחַיִּבִים לְהַתְאַבֵּל עָלָיו. וְהֵנִי מְלִי, דְּקִים לְהוּ בְּגוֹיָה שְׁכָלוּ לוֹ
חֲדָשִׁי, אָבֵל לֹא קִים לְהוּ שְׁכָלוּ לוֹ חֲדָשִׁי, אִין חַיִּבִין לְהַתְאַבֵּל עָלָיו **[י]** עַד
שִׁיחֶיהָ בֶּן שְׁלֹשִׁים וְאַחַד יוֹם:

פרק ה - משנה ד

מִתְקַדְשֶׁת בְּבִיָּאָה. אִם מְסַרְהָ אָבִיהָ לְכָד: **וְאִם בָּא עָלֶיהָ יָבָם קִנְיָהּ**.
לְהִיּוֹת אֲשֶׁתּוֹ לְכָל דְּבָר, וְיִוֹרְשָׁהּ וּמְטַמְּאָהּ לָהּ וְזָכָה בְּנִכְסֵי אָחִיו: **וְחַיִּבִין
עָלֶיהָ מְשׁוּם אֲשֶׁת אִישׁ**. אִם קִבֵּל בָּהּ אָבִיהָ קְדוּשִׁין מֵאַחַד, וּבָא עָלֶיהָ
אַחַר, נִהְרַג עָלֶיהָ **[יא]**, דְּבִיָּאתָהּ בִּיָּאָה: **וּמְטַמְּאָהּ אֶת בּוֹעֵלָהּ**. אִם הִיא נְדָה.
אָבֵל פְּחוֹת מִכּוֹן, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא מְטַמְּאָהּ בְּמַגֵּעַ, אֵינָה מְטַמְּאָהּ אֶת בּוֹעֵלָהּ
מְשׁוּם בּוֹעֵל נְדָה לְטַמְּאֵת שְׂבָעָה, אֶלָּא מְשׁוּם נוֹגֵעַ וּלְטַמְּאֵת עֶרֶב: **תַּחֲתוֹן**.
שֶׁל בּוֹעֵל נְדָה: **כְּעֵלְיוֹנוֹ**. שֶׁל זָב, שְׁמֻטְמָא אֶכְלִין וּמִשְׁקִין וְלֹא אָדָם וְכֻלִּים:
מִן הַפְּסוּלִין. כְּגוֹן נִכְרִי, וְעֶבֶד, וְנִתְיוֹן, מִמְּזוֹר, אוֹ חֲלָל: **פְּסָלָהּ**. מִתְרוּמַת
אָבִיהָ **[יב]**, אִם הִיא בֵּת כַּהֵן: **מִכָּל הָעֲרִיּוֹת**. כְּגוֹן אָבִיהָ אוֹ חֲמִיָּה **[יג]**: **וְהִיא
פְּטוּרָה**. מִפְּנֵי שֶׁהִיא קְטַנָּה וְאֵינָה בֵּת עֲנָשִׁים: **כְּנוֹתָן אֲצַבַּע בְּעֵינָן**. שְׂדוּמַע
וְחוּזָר לְכַמּוֹת שֶׁהִיא, אֵף כָּאֵן חוּזָרָת בְּתוּלָה כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה **[יד]**:

פרק ה - משנה ה

שְׂבָא עַל יָבִמְתּוֹ קִנְיָהּ. וְזָכָה בְּנִכְסֵי אָחִיו **[טז]**. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין קִנְיָן לְקָטוֹן,
שְׂאִי הֵכָא דְּמִן שְׂמִיָּא אֶקְנוֹיָהּ נִיְהִלִּיהָ: **וְאֵינּוּ נוֹתֵן גִּט עַד שִׁיִּגְדִיל**. אִם בָּא
לְגִרְשָׁהּ. דְּקְדוּשֵׁי אָחִיו קְדוּשִׁין גְּמוּרִים, וְגִרְוּשִׁין שֶׁל זָה אֵינְן גְּרוּשִׁין
גְּמוּרִין. וְדוֹקָא כְּשְׂבָא עָלֶיהָ לְאַחַר שֶׁהִגְדִיל, דִּי לָהּ בְּגִט. אָבֵל אִם לֹא בָּא
עָלֶיהָ לְאַחַר שֶׁהִגְדִיל, צְרִיכָה גִט וְחִלְיָצָה: **וּמְטַמְּאָהּ בְּנְדָה**. אִם בָּא עָלֶיהָ
בְּנְדָתָהּ. דְּבִיָּאתוֹ בִּיָּאָה לְכָל דְּבָר: **וּפּוּסָל**. כְּגוֹן נִכְרִי וְעֶבֶד אוֹ חֲלָל **[יז]** בֶּן
תְּשַׁע שָׁנִים שְׂבָא עַל הַכְּהֵנֶת, פְּסָלָהּ מִתְרוּמַת אָבִיהָ: **וְאֵינּוּ מֵאֲכִיל**. אִם הוּא
כַּהֵן וְנִשְׂא יִשְׂרָאֵלִית, אֵינּוּ מֵאֲכִילָהּ בִּתְרוּמָהּ, לְפִי שְׂאִין קִנְיָנוּ קִנְיָן גְּמוּר.
וְאֶפְלוּ הוּא יָבָם דְּקִנְיָהּ בְּהֵד בִּיָּאָה כְּדָאֲמֵרוּן, אֶפְלוּ הֵכִי אֵינּוּ מֵאֲכִילָהּ
בִּתְרוּמָה: **וּפּוּסָל אֶת הַבְּהֵמָה**. אִם רְבָעָה עַל פִּי עַד אַחַד **[יח]**: **וְנִסְקַלְתָּ עַל
יָדוֹ**. אִם יֵשׁ שְׁנֵי עֵדִים:

פרק ה - משנה ו

נְדָרִיָּה נְבֻדָּקִים. אִם יָדְעָה לְשֵׁם מִי נְדָרָה, לְשֵׁם מִי הִקְדִּישָׁה, נְדָרָה נְדָר: **נְדָרִיָּה קִיָּמִין.** וְהוּא שֶׁהֵבִיָּא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת. וְכֵן בֶּן שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד נְדָרָיו קִיָּמִים, דְּוָקָא כְּשֶׁהֵבִיָּא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת: **וּבּוֹדְקִין כָּל שְׁתֵּים עֲשָׂרָה.** מֵהוּ דְתִימָא הוּאִיל וְאָמַר מֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם בְּשָׁנָה חֲשׁוּבִים שָׁנָה, הִיכָא דְבִדְקוּנְיָה שְׁלֹשִׁים יוֹם קָמְאִי דְשְׁתֵּים עֲשָׂרָה וְלֹא יָדְעָה לְפָרֵשׁ לְשֵׁם מִי נְדָרָה, תּוֹ לֹא נְבֻדָּק, וְלַחֲזִיקָה בְּקֻטְנָה, קָמְשָׁמַע לָן: **קָדָם לְזָמַן הַזֶּה.** קָדָם רֵאשׁ הַשָּׁנָה {כא} שֶׁל שְׁתֵּים עֲשָׂרָה לְתִינוּקָתָא וְשֶׁל שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה לְתִינוּקָה: **אִין נְדָרִיָּהוּ נְדָר.** דְּקֻטְנִים הֵן:

פרק ה - משנה ז

פָּגָה. סְמָדָר. כְּמוֹ הִתְאַנָּה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה (שִׁיר הַשִּׁירִים ב). כְּדָּה הִתְיַנּוּקָתָא שְׁאִין לָהּ סִימָן לֹא בְּדִדִין וְלֹא בְּשְׁעָרוֹת: **בַּחֲל.** הַפְּרִי הַקְּרוּב לְהַתְבַּשֵּׁל. וְלִשׁוֹן חֲכָמִים הוּא, הִתְאַנָּים מְשִׁיבֵיחִילוֹ חֲיָבִים בְּמַעְשָׁר. כְּדָּה כְּשֵׁישׁ לָהּ סִימָן דְּדִין קָצָת, בְּיָדוּעַ שֶׁהֵבִיָּא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת וְנִעְרָה הִיא: **צָמַל.** לִשׁוֹן נוֹטְרִיקוֹן יָצָתָה מְלֵאָה. שְׁיֵשׁ לָהּ סִימָן מְבַהֵק בְּדִדִיָּה וְהִיא בּוֹגְרָת: **בִּזוֹ וּבִזוֹ.** אֶפְלוּ כְּשֶׁהִיא נִעְרָה, אָבִיָּה זְכָאִי בְּכָל. דְּכָתִיב (בְּמִדְבָר ל) בְּנִעְרִיָּה בֵּית אָבִיָּה, כָּל שְׁבַח נְעוּרִיָּה לְאָבִיָּה:

פרק ה - משנה ח

אִיזוֹ הִיא סִימָנִיָּה. אֶצְמַל קָאִי: **קָמַט.** שְׁגָדְלוּ דְדִיָּה עַד שְׁכַפּוּלִים מְעַט עַל הַחֲזָה וְיִרְאָה כְּקָמַט: **מְשִׁיטוֹ הַדְּדִין.** גְּדוּלִים יוֹתֵר מִקָּמַט: **הַפְּטָמַת.** רֵאשׁ הַדָּד. כְּמוֹ נִטְלָה פְּטָמַתוֹ [סְפָה פִּיג מִ"ו]: **עַל הַעֶקֶץ.** חֲדוּ שֶׁל דָּד שְׁתִּינוּקָה יוֹנֵק. וּפְטָמַת הֵינּוּ סְבִיבוֹת הַעֶקֶץ. וְכָל הַסִּימָנִים הַלְלוּ כְּשֶׁנִּרְאוּ בְּאִשָּׁה הָרִי הִיא בּוֹגְרָת, לְמַר כְּדָאִית לִיָּה וְלְמַר כְּדָאִית לִיָּה, וְשׁוּב אִין לְאָבִיָּה רְשׁוּת בָּהּ. וְהַלְכָה כְּדַבְרֵי כָּלָם לְהַחְמִיר. הַלְכָּה אִם נִרְאָה בָּהּ אֶחָד מִן הַסִּימָנִים הַלְלוּ, דִּינִינָן בָּהּ דִּין בּוֹגְרָת לְחַמְרָא. אָבֵל לֹא לְקָלָא {כג}, שְׁאִם קָדְשָׁה אֶת עֲצָמָהּ,

צְרִיכָה גַט שְׂמָא בּוֹגְרַת הִיא. וְאִם אָבִיָּה קִדְשָׁה, צְרִיכָה נְמִי גַט, דְּשְׂמָא עֲדִין נְעָרָה הִיא, עַד שְׂיֵהִיו בָּהּ כָּל הַסִּימָנִים הַלְלוּ כְּלָם, וְאִז תַּחֲשֵׁב בּוֹגְרַת בֵּין לְקַלָּא בֵּין לְחַמְרָא:

פרק ה - משנה ט

וְהִיא אֵילוּנִית. כְּלוּמַר וְצָרִיךְ שְׂיֵרְאוּ בָּהּ נְמִי סִימָנֵי אֵילוּנִית. שְׂאִם לֹא נִרְאוּ בָּהּ סִימָנֵי אֵילוּנִית, אָף עַל פִּי שֶׁהִיא בֵּת עֲשָׂרִים וְלֹא הִבִּיָּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת, עֲדִין קִטְנָה הִיא, עַד שְׁתֵּהִיָּה בֵּת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד. וְאִם לֹא הִבִּיָּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת אִז, אָף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִרְאוּ בָּהּ סִימָנֵי אֵילוּנִית, הָרִי זֶה אֵילוּנִית. וְסִימָנֵי אֵילוּנִית פִּרְשָׁנוּ [ריש] פֶּרֶק קַמָּא דִּיבְמוֹת: **לֹא חוֹלְצַת וְלֹא מִתְיַבֶּמֶת.** וּמִתְתַּרְת לְנִשְׂא לְשׁוּק. דִּרְחֻמְנָא פְטָרָה, דְּכִתְיִב (דְּבָרִים כה) וְהִיא הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד, פֶּרֶט לְאֵילוּנִית, שְׂאִינָה יוֹלְדֵת: **וְהוּא סָרִיס.** כְּלוּמַר שְׁנִרְאוּ בּוֹ סִימָנֵי סָרִיס. דָּאִי לֹא נִרְאוּ בּוֹ סִימָנֵי סָרִיס, עֲדִין הוּא קָטָן עַד שְׂיֵהִיָּה בֵּין שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד, דָּאִז אֶפְלוּ לֹא נִרְאוּ בּוֹ סִימָנֵי סָרִיס, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא סָרִיס, כִּינּוֹן שֶׁלֹּא הִבִּיָּא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת. וְסָרִיס לָאוּ בֵּר חֲלִיצָה [ויבוס] הוּא, דְּכִתְיִב (שם) לְהַקִּים לְאַחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל, וְהִיא לָאוּ בֵּר הַכִּי הוּא: **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר הַזְּכוֹר כְּדָבָרֵי בֵּית הַלֵּל.** בֵּין עֲשָׂרִים, אִם נִרְאוּ בּוֹ סִימָנֵי סָרִיס, הָרִי זֶה סָרִיס: **וְהִנְקָבָה.** בֵּת שְׂמִנָּה עֲשָׂרָה, אִם נִרְאוּ בָּהּ סִימָנֵי אֵילוּנִית, הָרִי זֶה אֵילוּנִית כְּדָבָרֵי בֵּית שְׂמַאי. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר:

פרק ו

פרק ו - משנה א

בָּא סִימָן הַתַּחְתּוֹן. שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת שֶׁהוּא סִימָן נְעָרוֹת: **עַד שֶׁלֹּא בָּא הָעֲלִיּוֹן.** סִימָן שֶׁל דִּדִין, וְהוּא בַּחֵל: **אוֹ חוֹלְצַת אוֹ מִתְיַבֶּמֶת.** מִשּׁוּם דְּגְדוּלָה הִיא. שֶׁהִשְׁעָרוֹת סִימָן מִבְּהֵק, וְעֲלִיָּהוּ סְמִכִינּוֹן: **אָף עַל פִּי שְׂאִי אֶפְשָׁר.** לְרַבָּנּוּ

לבא סימן העליון בלא התחתון. ומכי אתא סימן העליון, אף על גב דבדקו ולא אשכחו תחתון, מימר אמרינן סימן התחתון ודאי אתא אלא שגשג, מפל מקום לרבי מאיר לא חולצת ולא מתניבמת. דרבי מאיר סבירא ליה אפשר לבא סימן עליון בלא תחתון, ואנן אתחתון סמכינן [א], הלכך עדין קטנה היא ולא חולצת ולא מתניבמת. ורבי מאיר לטעמיה דאמר קטן וקטנה לא חולצין ולא מתניבמין. קטן, שמה ומצא סריס. וקטנה, שמה תמצא אילונית: או חולצת או מתניבמת. ואפלו היא קטנה מתניבמת לרבנן, דלא חישי למעוטה שמה תמצא אילונית, דרב נשים אינן אילוניות. מיהו לחליצה בעינן שתהא גדולה אפלו לרבנן, דאיש כתיב בפרשה [דברים כה], ומקשינן אשה לאיש. והלכה כחכמים: מפני שאמרו אפשר לתחתון לבא וכו'. אף על גב דתנא ליה ברישא הדר תנא זמנא אחריתי, משום דבעי למסמך ליה פיוצא בו וכו' דדמי ליה:

פרק ו - משנה ב

כל כלי חרס שהוא מכניס. משקה. כשמניחו על המים, יש בו נקב גדול שהמים נכנסים לתוכו, כל שכן שאם נותן המים לתוכו יוצא המשקה לחוץ. אבל יש נקב קטן שמוציא ואינו מכניס. ונפקא מנה להא דקימא לן דכלי חרס שלם שנקב, אינו פסול לקדש בו מי חטאת, דהינו לתת בתוכו מים של אפר פרה [ב], עד שינקב נקב גדול בכונס משקה. אבל נקב נקב קטן כמוציא משקה, לא נפיק מתורת כלי ולא מפסיל בהכי. ולעולם אין נקב קטן במוציא משקה מוציא מתורת כלי אלא הגסטרא בלבד, דהינו שבר כלי שיחדו למלאות בו מים ולהשתמש בו, אם נקב במוציא משקה, בטל מתורת כלי, שאין אומרים הבא גסטרא אחרת ונשים תחת גסטרא זו לקבל המשקה היוצא. אבל כלי שלם שנקב במוציא משקה, לא בטל מכלום, לפי שאדם חס עליו ואינו שוברו, ומשתמש בו, ומביא שבר כלי ומניח תחתיו לקבל המשקה היוצא ממנו. ומעתה הכי פרושא דמתניתין, כל כלי חרס הפסול למי חטאת פסול לגסטרא, ויש פסול לגסטרא וכשר למי חטאת: **כל אבר שיש בו צפרן.** כגון אצבע יתרה שבאצבעות היד, אם יש בה צפרן, חשובה אבר, ומטמא במגע ובמשא ובאהל, כאבר שיש בו עצם שמטמא באהל ואפלו אי ליכא כזית בשר, דקימא לן האברים אין להם שעור: **ויש שיש בו עצם.** ולא חשובה אבר אם יותרת היא, כיון שאין בו צפרן, ומטמאה במגע ובמשא, ואינה מטמאה באהל כל זמן שאין בה כזית בשר. ואי לאו יותרת היא, ודאי מטמאה באהל משום אבר, אף על גב דאין בה צפרן ואף על גב דליכא כזית

פרק ו - משנה ג

כל המטמא במדרס. הזב, כל כלי הראוי להיות אב הטמאה [ג] במדרס הזב, כגון כלי המיוחד למשכב ומושב, ראוי להיות אב הטמאה אם נגע במת או נטמא באהל המת. ויש שהוא כלי גמור לקבל כל טמאות ונעשה אב הטמאה על ידי מת, ואינו נעשה אב הטמאה על ידי הזב במדרס, כגון אם כפה הזב סאה וישב עליה, או תרקב וישב עליה, אין אותו כלי טמא מדרס להיות נעשה אב הטמאה, אלא ראשון לטמאה במגעו של זב, דכתיב (ויקרא טו) אשר ישב עליו הזב, מי שמיוחד לשיבה, יצא זה שאומרים לו עמד ונעשה מלאכתנו. אבל אם נגע במת, נעשה אב הטמאה, שאין אומרים בטמא מת [ד] עמד ונעשה מלאכתנו [ה]:

פרק ו - משנה ד

כל הראוי לדון דיני נפשות. כל שכן שראוי לדון דיני ממונות: ויש שראוי לדון דיני ממונות. כגון ממזר, דכשר לדיני ממונות, ופסול לדיני נפשות: ויש שכשר להעיד ואינו כשר לדון. כגון סומא באחת מעיניו [ז]. ומתניתין רבי מאיר היא דדריש קרא דכתיב (דברים כא) ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע, מקיש ריב לנגע. מה נגע שלא בסומא דכתיב (ויקרא יג) לכל מראה עיני הכהן, אף ריב שלא בסומא. ואין הלכה כהאי סתמא, דחכמים פליגי עליה דרבי מאיר ואמרי דכי היכי דאשכחן דגמר דין כשר בלילה אף על פי שאין רואים נגעים בלילה, הכי נמי סומא באחת מעיניו כשר לדון אף על פי שאינו כשר לראות נגעים:

פרק ו - משנה ה

כל שחיב במעשרות מטמא טמאת אכלים. דאין לה דבר חיב במעשר שאינו אכל: ויש שמטמא טמאת אכלים ואינו חיב במעשרות. כגון בשר ודגים וביצים, שאינן גדולי קרקע [ט]:

פרק ו - משנה ו

כל שחיב בפאה חיב במעשרות. דגבי פאה תנו, כל אמרו בפאה, כל שהוא אכל ונשמר וגדולו מן הארץ ומכניסו לקיום ולקטתו כאחת, חיב בפאה. ואלו גבי מעשר תנו, כל שהוא אכל ונשמר וגדולו מן הארץ חיב במעשר. ומכניסו לקיום ולקטתו כאחת לא קתני. נמצא ירק שאין מכניסו לקיום, ותאנה וכיוצא בהם שאין לקטתם כאחת, חיבין במעשרות ופטורים מן הפאה:

פרק ו - משנה ז

כל שחיב בראשית הגז. רחלים ואילים בלבד: חיב במתנות. הזרוע והלחיים והקבה: ויש שחיב במתנות. שחיוב המתנות לשור ועזים וכבשים:

פרק ו - משנה ח

ויש שיש לו שביעית ואין לו בעור. כגון הדברים ששרשם נשאר בקרקע בין בימות החמה בין בימות הגשמים, כמו הלוח שוטה והדנדנה, שקורים בערבי נעניע, ובלעיז מינט"א, דכיון שאין פליו לעולם מן השדה, אין חיב לבערם מן הבית, דכתיב (ויקרא כה) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך, כל זמן שחיה אוכלת בשדה, האכל לבהמתך מן הבית, פלה לחיה מן השדה פלה לבהמתך מן הבית, וכל הנד דלא פלו לחיה מן השדה, אין צריך לבערם מן הבית: [י]

פרק ו - משנה ט

קִשְׁקֶשֶׁת. מִלְבוּשׁ שֶׁל דָּג, הַקְּבוּעַ בּוֹ: סִנְפִיר. כְּנָפִים שֶׁפּוֹרַח בָּהֶן. וְכָל שֵׁישׁ לוֹ קִשְׁקֶשֶׁת בִּידוּעַ שֵׁישׁ לוֹ סִנְפִיר וְאִין צְרִיד לְבַדֵּק אַחֲרָיו עוֹד, שֶׁדָּג טָהוֹר הוּא: וַיֵּשׁ שֵׁישׁ לוֹ סִנְפִיר. וְהוּא דָּג טָמֵא, שֶׁאִין לוֹ קִשְׁקֶשֶׁת: יֵשׁ לוֹ טַלְפִּים. פְּרָסוּתָיו סְדוּקוֹת. שֶׁאִין קַרְנִים אֶלָּא לְבִהְמָה וּלְחִיָּה טָהוֹרָה: וְאִין לוֹ קַרְנִים. כְּגוֹן חֲזִיר {יב}, שֶׁפְּרָסוּתָיו סְדוּקוֹת, וְאִין לוֹ קַרְנִים:

פרק ו - משנה י

וַיֵּשׁ טַעוֹן בְּרָכָה לְפָנָיו וְאִין טַעוֹן בְּרָכָה לְאַחֲרָיו. כְּגוֹן צִיצִית, וּתְפִלִּין, וּמְזוּזָה, שׁוֹפָר, סֶכֶה, וְלוּלָב {יג}, שֶׁמְבָרְכִין עֲלֵיהֶן עוֹבֵר לַעֲשִׂיתָן, וְאִין טַעוֹנֵין בְּרָכָה לְאַחֲרֵיהֶן:

פרק ו - משנה יא

תִּינוּקַת שֶׁהִבִּיָּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת. לְאַחַר שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד: וְחוֹלְצַת אוֹ מִתִּיבָמַת. אֵף עַל גֵּב דְּתַנָּא חִיבַת בְּכָל מְצוֹת הָאֲמוּרוֹת בִּתְנוּרָה, אֲצִטְרִיד לְמַתְנִי חוֹלְצַת אוֹ מִתִּיבָמַת, דְּמָהוּ דְּתִימָא אִישׁ כְּתִיב בְּפִרְשָׁה (דְּבָרִים כה), וְאִם לֹא יַחֲפֹץ הָאִישׁ, הִלְכָּד קָטָן לֹא חָלִיץ. אֲבָל אִשָּׁה דְּלֹא כְּתִיב בְּפִרְשָׁה אֶלָּא יְבָמְתוֹ, בֵּין גְּדוּלָּה בֵּין קִטְנָה חוֹלְצַת אוֹ מִתִּיבָמַת, קָא מְשַׁמַּע לָן דְּאִי אֵייתִיָּאָת שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת, אִין. אִי לֹא, לֹא. מֵאִי טַעְמָא, דְּמִקְשִׁינָן אִשָּׁה לְאִישׁ: וְכֵן הִתִּינוּק שֶׁהִבִּיָּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת. לְאַחַר שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד. וְקָמִי שְׁתֵּים עָשָׂרָה לְנִקְבָּה וּשְׁלֹשׁ עָשָׂרָה לְזָכָר, אִינוּ סִימָן אֶלָּא שׁוּמָא: וְרָאוּי לְהִיּוֹת בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֵר מְשִׁיבִיא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת עַד שֶׁיִּקְרִיף זָקֵן הִתְחַתּוֹן. אֲבָל קָדָם שֶׁיְבִיָּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת לָאוּ בֵּר עוֹנְשִׁים הוּא. וְלְאַחַר שֶׁהִקְרִיף זָקֵן הִתְחַתּוֹן, רָאוּי לְהוֹלִיד {יד}, וְרַחֲמָנָא אָמַר בֵּן, וְלֹא הָרָאוּי לְהִיּוֹת אֵב: הִתְחַתּוֹן וְלֹא הָעֲלִיוֹן. כְּלוּמַר, בְּאִיזוֹ הַקֶּפֶת זָקֵן אָמְרוּ, בְּתִחַתּוֹן שֶׁל מָטָה, וְלֹא בְּעֲלִיוֹן: עַד שֶׁיִּרְבֶּה הַשָּׁחַר. שֶׁיִּשְׁחִיר אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁעָרוֹת הָרִבָּה {טו}. וּפְסִק הִלְכָּה, שֶׁהִבַּת מְמַאֲנַת עַד שֶׁתִּהְיֶה בֵּת שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד. וְלְאַחַר זְמַן זֶה, אִם הִבִּיָּאָה סִימָנִים, אֵינָה יְכוֹלָה לְמָאֵן. וְאִם לֹא הִבִּיָּאָה סִימָנִים, מְמַאֲנַת וְהוֹלְכַת וְאֶפְלוּ עַד שֶׁתִּהְיֶה בֵּת עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיִּרְאוּ בָּהּ סִימָנֵי אֵילוּנִית {טז}. וְהֵנִי מִיְלִי, כְּשֶׁלֹּא בָּא עֲלֶיהָ לְאַחַר שֶׁהָיוּ לָהּ

שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד. אָבֵל אִם בָּא עָלֶיהָ לְאַחַר זְמַן זֶה, שׁוּב אֵינָה יְכוּלָה לְמַאֵן. וְאִף עַל פִּי שְׁלֹא נִרְאוּ בָּהּ סִימָנִים, חִישִׁינָן שְׁמָא הֵבִיָּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת {ז}

פרק ו - משנה יב

שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּפֶּרֶה. דְּקִימָא לָן (פֶּרֶה פ"ב) שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת שְׁחָרוֹת פּוֹסְלוֹת בָּהּ: וּבִנְגָעִים. שְׁעַר לָבָן, קִימָא לָן בְּתוֹרַת כְּהֻנִּים מְעוֹט שְׁעַר שְׁתֵּים: וְהָאֲמוּרוֹת בְּכָל מְקוֹם. בְּתִינוּק וּבְתִינוּקָת: לְקַרְץ. לְאַחֲזוּ מְעַט: שְׂיָהוּ נְטֻלוֹת בְּזוּג. שֶׁל מְסַפְּרִים, וְהוּי שְׁעוּרָא רַבָּא {ח}. וְהִלְכָה כְּדַבְּרֵי כָּלָן לְהַחְמִיר, וּמְשַׁנְקָרְצַת בְּצַפְרֵן דְּהוּי שְׁעוּרָא זוּטָא מְכַלְהוּ, לֹא מְמַאֲנַת שְׁמָא גְדוּלָה הִיא. וּלְעֲנֵן חֲלִיצָה, אֵינָה חוֹלְצַת, עַד דְּאִיכָּא שְׁעוּרָא רַבָּא דְּכַלְהוּ:

פרק ו - משנה יג

הַרְוָאָה כְּתָם. שְׁמִצָּאָה טַפַּת דָּם בְּחִלּוּקָה: הֵרִי זֹ מְקַלְקֶלֶת. אֵינָה יוֹדַעַת פְּתַח נְדוּתִיָּה לִידַע מְתִי וְתַחֲלִילוֹ אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם שְׁבִין נְדָה לְנִדָּה, דְּהָא לֹא יִדְעָה אֵימַת חֲזָאִי: וְחוֹשֶׁשֶׁת מְשׁוּם זֹב. אִם עָבְרוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשָׁה יָמֵי זִיבָה מְשֻׁלְבָּשָׁה חֲלוּקָה זֶה, וּמִצָּאָה עָלֶיהָ כְּתָם גְּדוּל שְׁעוּר שְׁלֹשָׁה גְּרִיסִין וְעוֹד {ט}, כְּלוּמַר מְעַט יוֹתֵר מְשֻׁלְבָּשָׁה גְּרִיסִין, מְסַפְּקִינָן לָהּ דְּלִמָּא כָּל חֲדָא וְחֲדָא בְּחֲדָא יוּמָא, וְהוּיָא זָבָה גְּדוּלָה מְסַפֵּק, וְאִף עַל גַּב דְּבְמְקוֹם אֶחָד נִמְצְאוּ: וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֵין בְּכַתְּמִים מְשׁוּם זֹב. בְּגִמְרָא מוֹקִי מְלַתִּיָּהוּ דְּחֲכָמִים דְּהֲכָא, כִּיחִידָאָה, וְאָמַר דְּרַבִּי חֲנִינָא בְּן אֲנְטִיגֶנוֹס הִיא. וּמוֹדָה רַבִּי חֲנִינָא בְּן אֲנְטִיגֶנוֹס שְׁאֵם לְבָשָׁה שְׁלֹשׁ חֲלוּקוֹת לְבָנוֹת בְּשֻׁלְבָּשָׁה יָמִים בִּימֵי זִיבָה, חֲלוּקָה לְיוֹם, וּמִצָּאָה בְּכָל אַחַת מֵהֶן כְּתָם, דְּחוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת. וְאֵין צְרִיךְ לוֹמַר אִם רָאִתָּה שְׁנֵי יָמִים דָּם מְגוּפָה, וּבְשֻׁלְבָּשָׁה חֲלוּקָה הַבְּדוּקָה לָהּ וּמִצָּאָה בּוֹ כְּתָם, דְּפְשִׁיטָא דְּחוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת. וְלֹא נִחְלַק רַבִּי חֲנִינָא בְּן אֲנְטִיגֶנוֹס דְּהוּא חֲכָמִים דְּמַתְּנִיתִין, אֶלָּא עַל הַלּוּבָשֶׁת חֲלוּקָה אֶחָד בְּשֻׁלְבָּשָׁה יָמִים מִימֵי זִיבָתָה וּלְבִסוּף מִצָּאָה כְּתָם גְּדוּל שְׁעוּר שְׁלֹשָׁה גְּרִיסִין וְעוֹד בְּמְקוֹם אֶחָד, אוֹ אֶפְלוּ בְּשֻׁלְבָּשָׁה מְקוּמוֹת, דְּאִיהוּ סִבְר בְּכַהֲאֵי גּוּנָא אֵינָה חוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת, הוּאִיל וְלֹא הֵיוּ הַכְּתָמִים בְּשֻׁלְבָּשָׁה חֲלוּקוֹת. וְרַבִּי מֵאִיר וְרַבִּנּוּ דְּאִיפְלִיגוּ עָלֶיהָ סִבְרֵי, כְּשִׁמְצָאָה שְׁעוּר שְׁלֹשָׁה גְּרִיסִין וְעוֹד בְּחֲלוּקָה אֶחָד, בֵּין בְּמְקוֹם אֶחָד בֵּין בְּשֻׁלְבָּשָׁה מְקוּמוֹת, חוֹשֶׁשֶׁת לְזִיבוֹת. וְאֵין הִלְכָה

פרק ו - משנה יד

הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר. שֶׁהוּא סוּף יָמֵי זִיבָה. וּלְמַחֵר מִתְחִילִין יָמֵי נִדָּה: **בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת.** סִפֵּק יוֹם הוּא וְהוּי דָם זִיבָה, סִפֵּק לַיְלָה וּתְחִלַּת נִדָּה: **תְּחִלַּת נִדָּה וְסוּף נִדָּה.** בְּגִמְרָא מְפָרֵשׁ דְּהַכִּי קִתְּנִי, תְּחִלַּת נִדָּה וְסוּף זִיבָה. וּבְשָׁבִיעֵי לְנִדְתָּהּ, סוּף נִדָּה וּתְחִלַּת זִיבָה. כְּלוּמַר, בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת שֶׁל אֶחָד עֶשֶׂר, אִם לַיְלָה הוּא, הָרִי רְאִיתָהּ תְּחִלַּת נִדָּה. וְאִם יוֹם, הָרִי הִדָּם דָּם שֶׁל סוּף זִיבָה. וְאִם רְאִיתָהּ שְׁנֵי יָמִים קִדָּם לָכֵן, חוֹשֶׁשֶׁת מְשׁוּם זִיבָה. וְכֵן אִם רְאִיתָהּ בְּשָׁבִיעֵי לְנִדְתָּהּ בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת, מְסַפְּקִינָן נָמִי, אִם לַיְלָה הוּא, הָרִי הִדָּם דָּם שֶׁל תְּחִלַּת זִיבָה, וְאִם תִּרְאֶה שְׁנֵי יָמִים אַחֲרַי כֵּן, חוֹשֶׁשֶׁת מְשׁוּם זִיבָה. וְאִם יוֹם הוּא, הָרִי רְאִיתָהּ סוּף יָמֵי נִדָּה, וְאַף עַל פִּי שֶׁתִּרְאֶה שְׁנֵי יָמִים אַחֵר כֶּדָּ אֵינָה זָבָה: **יוֹם אַרְבַּעִים לְזָכַר וַיּוֹם שְׂמוֹנִים לְנִקְבָּה בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת לְכָלֵן.** כְּלוּמַר בְּאִיזוֹ מֵאלוֹ שֶׁתִּרְאֶה בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת, סִפֵּק דָּם טָמֵא סִפֵּק דָּם טָהוֹר. וְאִם תִּרְאֶה שְׁנֵי יָמִים אַחֲרַיִם חוּץ מִזֵּו, הָרִי הִיא זָבָה **[כ]** מְסַפֵּק, וּמְבִיאָה קָרְבָן וְאֵינָה נֶאֱכָל, שֶׁכָּל הַטּוּעוֹת מְבִיאֹת קָרְבָן וְאֵינָה נֶאֱכָל: **הַשּׁוֹטוֹת.** לַטּוּעוֹת שְׂאִינָן יוֹדְעוֹת מִתֵּי יָמֵי נִדָּה וַיָּמֵי זִיבָה, קָרִי שׁוֹטוֹת: **עַד שֶׁאַתֶּם מִתְקַנִּים אֶת הַשּׁוֹטוֹת.** אֶת הַטּוּעוֹת הִלְלוּ שֶׁרְאוּ בְּשַׁעַת הַסִּפֵּק: **בְּאוֹ וְתִקְנוּ אֶת הַפְּקָחוֹת.** שֶׁרוֹאוֹת בְּשַׁעַת וְדֹאִית וְהֵן צְרִיכוֹת תִּקּוּן וּלְפָרֵשׁ יָמֵי שְׂמוֹרָן וְתִשְׁמִישׁוֹן. כְּגוֹן הַנֶּדֶד דְּמִיתִי בְּבְרִיתָא, מִי שֶׁרוֹאֶה יוֹם אֶחָד טָמֵא וַיּוֹם אֶחָד טָהוֹר כָּל יָמֶיהָ, וְתִמִּיד הִיא רוֹאֶה בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה, מְשַׁמֶּשֶׁת שְׂמִינֵי לַיּוֹם שֶׁרְאִיתָהּ בּוֹ רְאִיָּה רְאוּנָה, שֶׁהָרִי טָהוֹרָה הִיא, שֶׁהָרִי בְּשָׁבִיעֵי לְעֶרֶב טְבֵּלָה וְלֹא תִרְאֶה עַד תִּשְׁעֵי, הִלְכָּד מְשַׁמֶּשֶׁת שְׂמִינֵי שְׁלֹם לַיְלָה וַיּוֹם, וְלַיְלָה שֶׁלְאַחֲרָיו שֶׁהוּא נִגְהֵי תִשְׁעֵי. וּמְשַׁמֶּשֶׁת אַרְבַּעַת לֵילוֹת מִתּוֹדֶ שְׂמִנָּה עֶשֶׂר יוֹם לְרְאִיָּה רְאוּנָה, שֶׁהָרִי אִשָּׁה זֹ לֹא תִהְיֶה זָבָה לְעוֹלָם, שְׂאִינָה רוֹאֶה שְׁלֹשָׁה רְצוּפִים. וּכְשֶׁהִיא רוֹאֶה תִשְׁעֵי, תִּהְיֶה שׁוֹמֶרֶת עֲשָׂרִי וְתִשְׁמֶשׁ בַּלַּיְלָה. וְתִרְאֶה בְּאֶחָד עֶשֶׂר. וְתִשְׁמֹר שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְתִשְׁמֶשׁ בַּלַּיְלָה. הָרִי שְׁנַיִם. וְתִרְאֶה בְּשְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר, וְתִשְׁמֹר אַרְבַּעַת עֶשֶׂר וְתִשְׁמֶשׁ בַּלַּיְלָה, הָרִי שְׁלֹשָׁה. וְתִרְאֶה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר, וְתִשְׁמֹר שֵׁשׁ עֶשֶׂר וְתִשְׁמֶשׁ בְּעֶרֶב, הָרִי אַרְבַּעַת. וּבְשָׁבִיעֵי עֶשֶׂר תִּרְאֶה, וְתִשְׁמֹר שְׂמִנָּה עֶשֶׂר. הָרִי כָּל שְׂמִנָּה עֶשֶׂר וְלֹא שְׂמִשָּׁה אֶלָּא אַרְבַּעַת לֵילוֹת. לְבַד שְׂמִינֵי וְלֵילוֹ. וְתִשְׁמִישׁ אַחֲרוֹן אֵינָה בְּתוֹדֶ שְׂמִנָּה עֶשֶׂר. וּלְמַחֵר בְּתִשְׁעֵי עֶשֶׂר כֶּשֶׁתִּרְאֶה, תִּהְיֶה תְּחִלַּת נִדָּה, שֶׁהָרִי שְׁלָמוֹ אֶחָד עֶשֶׂר שְׁבִין נִדָּה לְנִדָּה, וְחוֹזְרֵת לְמִנְיָנָה שְׂאִמְרָנוּ. וְהַכִּי אֵיכָּא טוּבָא שֶׁצְרִיכוֹת תִּקּוּן לִימֵי תִשְׁמִישׁוֹן. וְכִלְהוּ מִיָּתִי לֵה בְּבְרִיתָא בְּגִמְרָא בְּכַרְקִין:

פרק ז - משנה א

דַם הַנְּדָה. מְטַמְּאִין לַחִין. דְּכַתִּיב (ויקרא טו) וְהִדְוָה בְּנִדְתָּהּ, מֵה שֶׁזָּב מִמֶּנָּה טָמֵא כְּמוֹתָהּ **[א]**, וּבִשְׁעָה שֶׁזָּב לַח הוּא: **וּבֶשֶׁר הַמֵּת.** מְטַמְּא יָבֵשׁ, דְּכַתִּיב (במדבר יב) אוּ בְּעֵצִים אָדָם, אָדָם דּוּמְיָא דְעֵצִים, מֵה עֵצִים יָבֵשׁ אִף בֶּשֶׂר יָבֵשׁ: **וּמְטַמְּאִים יָבֵשִׁים.** דְּכַתִּיב (שם) דָּם יִהְיֶה זָבָה, בְּהוֹיָתוֹ יֵהָא, וְאִף עַל פִּי שְׁנַתִּיבֵשׁ **[ב]**: **וְהַנִּיעַ.** רַק רַךְ שְׁיוּצָא עַל יָדֵי נְעֻנְעַ. וְאֲנִי שְׁמַעְתִּי, לַחַה הַיּוֹרְדֵת מִן הַחֹטֵם. וּמִמְעֵינֹת הַזָּב הֵן וְהוּוּ אַב הַטְּמֵאָה: **וְהַשְּׂרָץ.** דְּכַתִּיב (ויקרא יא) הַנִּגַע בָּהֶם בְּמֹתָם, כְּעֵין מוֹתָם, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁהֶם לַחִים כְּמוֹ שֶׁהֵיוּ בְּעַת מוֹתָם. אֲבָל כָּל זָמַן שֶׁהַשְּׂדֵרָה קִיָּמַת וְהַעֲצָמוֹת מְחַבְּרוֹת בְּשְׂדֵרָה, הוּאִיל וְצוּרָתוֹ נִכְרַת, כָּלֹח הוּא נֶחְשֵׁב: **וְהַנְּבֵלָה.** דְּכַתִּיב (שם) כִּי יָמוּת, כְּעֵין מִיתָה: **וְהַשְּׂכֵבֵת זָרַע.** שְׂצָרִיד שְׂיֵהָא רְאוּי לְהַזְרִיעַ: **מְטַמְּאִין לַחִין וְאִין מְטַמְּאִין יָבֵשִׁין.** הַזָּוֵב מְטַמְּא לַח וְלֹא יָבֵשׁ, דְּכַתִּיב (שם טו) רַר בֶּשֶׂרוֹ אֵת זֹבּוֹ, כְּמִין רִיר שֶׁהוּא לַח. כְּמוֹ וַיּוֹרֵד רִירוֹ עַל זָקֵנוּ (שְׁמוּאֵל א כֵּא): **וְהַנִּיעַ וְהַרְק.** דְּכַתִּיב (ויקרא טו) וְכִי יִרַק, וּבְעַת שְׂיִרַק לַח הוּא: **וְכַמָּה הִיא שְׂרִיתָנוּ.** דְּנִימָא אִי הַדְרָא בְּכִי הָאִי שְׁעוּרָא לַחִין הֵן: **בְּפוֹשְׂרִים מַעַת לַעַת.** אֲבָל אִי צְרִיכִי טְפִי מִיָּם חַמִּים, אוּ יוֹתֵר מִזְמַן מַעַת לַעַת, יָבֵשִׁין הֵן: **רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר בֶּשֶׂר הַמֵּת יָבֵשׁ, טָהוֹר.** מְלֻטְמָא בְּכַזִּית. אֲבָל מְטַמְּא טְמֵאָת רַקֵּב כְּמֵלֵא תַרְוּד. וְאִין הַלְכָה כְּרַבִּי יוֹסִי:

פרק ז - משנה ב

מְטַמְּא לְמַפְרַע. כָּל טְהוֹרוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ בְּמַבּוּי. דְּמַבּוּי רְשׁוֹת הַיְחִיד הוּא לְעֵנִין טְמֵאָה, וְסִפְקוֹ טָמֵא: **אוּ עַד שְׁעַת כְּבוֹד.** מִפְּנֵי שְׁחִזְקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בּוֹדְקִין מְבוֹאוֹתֵיהֶן בְּשְׁעַת כְּבוֹדֵיהֶן **[ג]**, וְאִם הָיָה שָׁם שְׂרָץ הָיָה רוֹאֵה אוֹתוֹ: **וְכֵן כְּתוּם שֶׁנִּמְצָא בְּחִלּוּק מְטַמְּא לְמַפְרַע.** כָּל טְהוֹרוֹת שֶׁעֲשִׂתָּהּ הָאִשָּׁה מִיּוֹם כְּבוֹס. אֲבָל אוֹתָן שֶׁל קָדָם כְּבוֹס, לֹא, מִפְּנֵי שְׁחִזְקַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בּוֹדְקוֹת חִלּוּקֵיהֶם בְּשְׁעַת כְּבוֹסֵיהֶן **[ד]**: **הַיָּבֵשׁ מְטַמְּא לְמַפְרַע.** עַד שְׁעַת כְּבוֹד.

דַּאִיכָא לְמִימַר לְאַחַר כְּבוֹד מִיַּד נָפֵל, אָבֵל הִלַּח אֵינּוּ מְטַמֵּא לְמַפְרָע, אָלֵא עַד שְׁעָה שְׁנוּכַל לֹמַר אִם נָפֵל בְּאוֹתוֹ יוֹם עֵדִין יְכוּל לְהִיּוֹת עֵכָשְׁיוֹ לַח. אָבֵל עַד שְׁעַת הַכְּבוֹד לְזָמַן מְרַבָּה, לֹא, דְּהָא לַח הוּא, וְאִי מְהֵהִיא שְׁעֵתָהּ נָפֵל, הָוּה מִתְעַבִּיד יָבֵשׁ. וְדוֹקָא בְּשַׁרְץ הוּא דְּפֻלְיָג רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּין לַח לְיָבֵשׁ. אָבֵל בְּכַתָּם, אָפֵלוּ לַח מְטַמֵּא לְמַפְרָע עַד שְׁעַת כְּבוֹס, דַּאִימַר יָבֵשׁ הִיָּה וּמֵיָא הוּא דְּנָפֵל עָלֶיהָ. אָבֵל בְּשַׁרְץ לִיכָא לְמִימַר הַכִּי, דַּאִי אֵיתָא דְּמִים נָפֵל עָלֶיהָ, אֲמַרְטוּטִי אֲמַרְטוּט {ה} . וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי שְׁמַעוֹן :

פרק ז - משנה ג

הַבָּאִים מֵרְקָם. שְׁהוּ נִכְרִים וְדָמָן טְהוֹר {ז}. וְאִף עַל גַּב דְּרַבְּנָן גְּזָרוּ עַל הַנִּכְרִים שְׁיִהְיוּ כְּזָבִים לְכָל דְּבִרְיָהֶם, עַל כְּתֻמֵּיהֶם לֹא גְזָרוּ: **מֵרְקָם.** בֶּין קִדְשׁ וּבֵין שׁוֹר, מִתְרַגְּמִינָן בֶּין רְקָם וּבֵין חֲגָרָא: **שְׁהוּ גְרִים.** וְדָמָן טָמֵא: **וְטוּעִים.** כְּלוּמַר, לֹא צְנִיעֵי כְּלֵי הָאִי, וְאִין מְצַנְיָעִים אֶת כְּתֻמֵּיהוֹן, הִלְכָּד חִיִּשְׁיָנָן שְׁמָא כְּתֻמִּים שֶׁל אִשָּׁה נִדָּה הֵן: **הַבָּאִים מִבֵּין הַגּוֹיִם טְהוֹרִים.** דְּלֹא גְזָרוּ רַבְּנָן עַל כְּתֻמֵּיהוֹן, כִּיּוֹן דְּדָמָן וְדַאִי טְהוֹר מִן הַתּוֹרָה: **מִבֵּין יִשְׂרָאֵל וּמִבֵּין הַכּוֹתֵימִים רַבִּי מֵאִיר מְטַמֵּא.** מִתְנַתִּין חֲסוּרֵי מַחֲסָרָא וְהַכִּי קִתְנִי, מִבֵּין יִשְׂרָאֵל וּמִבֵּין הַכּוֹתֵימִים, טָמֵאִים, דְּכּוֹתֵימִים גְּרִי אָמַת הֵן וְדָמָן טָמֵא. כְּתֻמִּים הַנִּמְצָאִים בְּעָרֵי יִשְׂרָאֵל דְּהֵינּוּ בְּמַקּוֹם גְּלוּי, טְהוֹרִים, דְּלֹא נַחֲשָׁדוּ עַל כְּתֻמֵּיהוֹן וְאִצְנוּעֵי מְצַנְעֵי לְהוּ. הַנִּמְצָאִין בְּעָרֵי כּוֹתֵימִים, רַבִּי מֵאִיר מְטַמֵּא, דְּכּוֹתֵימִים נַחֲשָׁדוּ עַל כְּתֻמֵּיהוֹן. וְחַכְמִים מְטַהֲרִים, שְׁלֹא נַחֲשָׁדוּ עַל כְּתֻמֵּיהוֹן וּמְצַנְעֵי לְהוּ, וְתִלְיָנָן לְהָאִי כְּתָם בְּדָם חִיָּה אוֹ בְּהֵמָה, דְּאֵלוּ דָם אִשָּׁה נִדָּה, לֹא הִיָּה נִמְצָא בְּמַקּוֹם גְּלוּי, דְּאִינְהוּ נְמִי מְצַנְעוּ לְהוּ כִּיִּשְׂרָאֵל. וְכִבְרַ נְפֻסְקָה הַהִלְכָה דְּבִזְמַן הַזֶּה גְזָרוּ עַל כּוֹתֵימִים לְהִיּוֹת כְּנִכְרִים לְכָל דְּבִרְיָהֶם, וְכְתֻמֵּיהוֹן טְהוֹרִים {ט} כְּכַתְּמִי הַנִּכְרִים:

פרק ז - משנה ד

בְּכָל מַקּוֹם. בְּמַקּוֹם יִשְׂרָאֵל: **טְהוֹרִים.** שְׁחִזְקָתוֹן אֵינָן מִדָּם נִדָּה, דְּאִצְנוּעֵי מְצַנְעֵי לְהוּ: **בֵּית הַטְּמֵאוֹת.** חֲדָר שְׁהַנְּשִׁים מְשַׁתְּמָשׁוֹת בּוּ בִימֵי נְדוּתָן: **קוֹבְרֵין שָׁם.** לְפִי שְׁעָה {י}, כְּדִי שְׁיִסְלְקוּ אוֹתָן לְאַחַר זְמַן. וּלְפִי שְׁאִין אָנוּ יוֹדְעִין אִם הִסִּירוּ אוֹתָן אִם לֹא, מְטַמֵּאִים בְּאֵהָל:

נְאֻמָּנִים לומר קברנו. דְּטִמְאַת מֵת מִיַּד דְּאוֹרִיתָא הִיא. וְכַגּוֹן שְׂכֵהוּן כּוּתֵי עוֹמֵד שֶׁם וּתְרוּמָה בְּיָדוֹ וְאוֹכְלָהּ [יא], דְּלִיכָא לְמִיחַשׁ שְׂמָא תְרוּמָה טְמֵאָה הִיא. וּבְלָאוּ הָכִי אֵין נְאֻמָּנִין, דְּלִית לְהוּ לְפָנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכָשׁוּל, וְלֹא אֲכַפֵּת לְהֵם אִם אָנוּ חוֹטְאִין עַל פִּיהֶם: **אִם בְּפִרְהָ**. וְהוּא שְׂרָאִינוּהוּ עוֹבֵד וְגוֹיִז בּוֹ [יב]. דְּאִי לָאו דִּידַע דְּלָאוּ בְּכוֹר הוּא, לֹא עֵבֶר אֲדֹאוֹרִיתָא, דְּכַתִּיב (דְּבָרִים טו) לֹא תַעֲבֹד בְּבָכָר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגֹּז בְּכוֹר צֹאנְךָ: **נְאֻמָּנִים עַל צִיּוֹן קְבֻרוֹת**. לְצִיּוֹן מְקוֹם הַקְּבָר. וְסוּמְכִין עֲלֵיהוֹן [יג]. וְאִף עַל גֵּב דְּמִדְּרַבֵּן הוּא, כִּיּוֹן דְּכַתִּיבָא, זְהִירִין בֵּיהּ. דְּכַתִּיב (חִזְקִיאֵל לט) וְרָאָה עֵצִים אֲדָם וּבְנֵה אֲצִלוֹ צִיּוֹן: **לֹא עַל הַסְּכָכוֹת**. אֵילָן הַמְּסַדְּ עַל הָאֶרֶץ וְעֵנְפָיו מְבַדְּלִים וְיָדוּעַ וְדֹאֵי שֵׁישׁ קְבָר תַּחַת אַחַת הָאֲהֵלוֹת וְאֵין יָדוּעַ אֵיזָה הוּא, וּבָא כּוּתֵי וְהַעִיד עַל אַחַד שְׂזָה טְהוֹר, אֵינוּ נְאֻמָּן, לְפִי שְׂאִינוּ חֵשׁ עַל הַסְּפֵק: **וְלֹא עַל הַפְּרָעוֹת**. אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת בּוֹלְטוֹת מִן הַגֵּדֵר, וְקְבָר תַּחַת אַחַת מֵהוֹן וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים תַּחַת אֵיזוֹ מֵהוֹן, וּבָא כּוּתֵי וְהַעִיד עַל מְקַצְתָּן שְׁהוֹן טְהוֹרוֹת, אֵינוּ נְאֻמָּן, מִשּׁוּם דְּלִסְפָּקָא לֹא חֵישׁ: **בֵּית הַפְּרָס**. שְׂדֵה שְׁנַחֲרֵשׁ בְּהַ קְבָר. וְכָל מְאָה אֲמָה שֶׁל סְבִיבוֹת הַקְּבָר אוֹקְמִינְהוּ רַבֵּן בְּחִזְקַת טְמֵאָה, שְׂמָא גְּלַגְלָהּ הַמְּחַרְשָׁה וְהוֹלִיכָה עֵצִים כְּשֶׁעָרָה מִן הַמֵּת. וּפְרָס, לְשׁוֹן דְּבַר פְּרוֹס וְשְׁבוֹר, שְׂעֵצְמוֹת שֶׁל מֵת נְפָרְסוּ שָׁם. וּמִפִּי אַחֲרִים שְׂמַעְתִּי, עַל שֶׁם שְׂפָרְסוֹת בְּנֵי אֲדָם נִמְנָעִים לְלַכֵּת שֶׁם מִפְּנֵי הַטְּמֵאָה: **זֶה הַכֶּלֶל**. לְאַתּוּי תַּחּוּמִּים וְיִין נִסְדְּ. שְׂאֵין כּוּתֵי נְאֻמָּן לומר עַד כָּאֵן תַּחּוּם שְׂבַת, דְּתַחּוּמִין דְּרַבֵּן, וְכוּתֵימִים לֹא סְבִירָא לְהוּ. וְכֵן אֵין נְאֻמָּנִים עַל יִין נִסְדְּ, לְפִי שְׂאֵין נִזְהָרִים מִמַּנְעֵ נְכָרִי. וְכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ לֹא נְאֻמָּרוּ אֶלָּא בְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, אֲבָל בְּזִמְן הַזֶּה, הוֹן פְּנִכְרִים לְכָל דְּבָרֵיהֶם:

הַרוּאָה כְּתָם. כְּנָגֵד בֵּית הַתְּרַפָּה. בֵּית הָעֶרְוָה: **טְמֵאָה**. דְּאִיכָא לְמִימַר, דָּם

מאותו מקום נפל: על עקבה. זמנין דמתרמי ונגע באותו מקום [ב]: ועל ראש גודלה. דבהדי דפסעה מתרמי גודל שברגלה להיות תחת אותו מקום ודם נוטף עליו: על שוקה ועל פרסותיה מבפנים טמאה. כשאדם עומד ומחבר רגליו ושוקיו זו בזו, כל מה שמחבר מהם זו עם זו, קרוי לפנים: מבחוץ. מכאן ומכאן: ועל הצדדין. אחורי השוק כל גבהן כנגד העקב, ולפניו כל גבהן כנגד הרגל, קרויים צדדים: מן החגור ולמטה. כנגד בית התרפה הוא: אם מגיע כנגד בית התרפה. כגון שנמצא בראש בית ידה סמוך ליד, שפעמים שפושטתן מזרוע ונופל כנגד מטה: ואם לאו. שלא כנגד בית התרפה, כגון שנמצא סמוך לכתפות: שהוא חוזר. פעמים שראש החלוק נהפך כנגד פניה של מטה: וכן בפוליון. מטפחת שהיא מתכסה בו:

פרק ח - משנה ב

ותולה. הכתם שמצאה: בכל דבר שהיא יכולה לתלות. לומר שלא ממנה היה: מאכלת. כנה: עד כמה היא תולה. בדם מאכלת: עד פגריס. אבל טפי מהכי אין דם מאכלת כל כך גדול. ובהכי מיהא תליא ואף על פי שלא ידעה שהרגה. ורבי חנינא פליג אתנא קמא דאמר הרגה אין, לא הרגה לא. ואין הלכה כרבי חנינא בן אנטיגנוס [ה]: ותולה בבנה ובבעלה. השוכבים אצלה אם יש בהן מכה, לומר שכתם זה מהן היה: ואם יש בה מכה. שהעלתה קרום: והיא יכולה להתגלע. להגלות. מלשון לפני התגלע הריב (משלי יז). כלומר, שיסיר הקרום ויקלף ותתגלה המכה ויצא ממנה דם, תולה בה:

פרק ח - משנה ג

דם ולא כתם. וחכמים הוא דגזיר על הכתמים, לפיכך הולכים בהם להקל:

פרק ח - משנה ד

עד שהוא נתון תחת הכר. הבגד שמקנחת בו את עצמה בשעת תשמיש, קרוי עד [ז]: דם עגל טהור. דדם מאכלת הוא: משוך טמא. ואם טפה משוכה היא, טמאה, שחזקתה שהיא ממנה, ובעת שקנחה עצמה נתלה זה הדם בעד: דברי רבי אליעזר בר רבי צדוק. וכן הלכה:

פרק ט

פרק ט - משנה א

האשה שהיא עושה צרכיה. משתנת מים: אם עומדת טמאה. דאמרין מי רגלים הדור למקור [א] ואתא דם מן המקור בהדיהו: יושבת טהורה. בגמרא מוקמינן לה ביושבת על שפת הספל ומקלחת מי רגלים לתוכו בחזק. וכשהיא מקלחת בחזק, אין דרוך דם המקור לצאת עם מי רגלים. ואי לבתר דתמו מיא בא דם זה מן המקור, לא היה הדם נמצא בתוך הספל אלא על שפת הספל, שדם הבא מן המקור, שותת ויורד ואינו מקלח. ודם זה שנמצא בתוך הספל, על כרחו ממקום מי רגלים בא ומכה יש בה שם, ולא מן המקור. ובעומדת על שפת הספל ומקלחת בתוך הספל, לא היה אפשר להעמידה, דעומדת אי אפשר לה לקלח [ב], ולהכי אצטריך תנא למנקט יושבת: רבי יוסי אומר בין כד ובין כד טהורה. והלכה כרבי יוסי:

פרק ט - משנה ב

שעשו צרכיהו. הטילו מי רגלים: רבי יוסי מטהר. דהא אפלו באשה גרידתא דליכא אלא חדא ספקא, ספק בא מן המקור, ספק בא ממקום מי רגלים, מטהר רבי יוסי לעיל, וכל שכן הכא דדלמא מאיש אתי. ולא

הדר תנא הכא רבי יוסי מטהר, אלא לאשמועינן ממשנה יתירתא דאפלו
לכתחלה מטהר רבי יוסי לאשה שעושה צרכיה וראתה דם, שתתעסק
בטהרות [ג]. דלא תימא דוקא דיעבד מטהר רבי יוסי טהרות שנתעסקה
בהו, אבל לכתחלה לא אמרינן לה שתתעסק, קמשמע לן: **ורבי שמעון**
מטמא. אפלו הכא דאיכא ספק ספקא, כדקתני טעמא: **שחזקת דמים מן**
האשה. ולעיל פסקינן הלכה כרבי יוסי דמטהר ואפלו בחד ספקא, כל
שכן הכא דאיכא תרתי:

פרק ט - משנה ג

השאילה חלוקה. ואחר כך לבשתה היא ומצאה עליו כתם: **לנכרית או**
לנדה. לנכרית שהיא רואה דם, שהיא גדולה וידענו בה שכבר ראתה [ה],
דומיא דנדה: **הרי זו תולה בה**. וטהורה. דכיון דנדה היא, לא מקלקלה
לה מידי. ונכרית נמי טמאה ותליא בה. אבל ישראלית טהורה ששאלה
חלוק מחברתה טהורה, ואחר כך לבשתו חברתה, שתיהו טמאות,
כדקתני שלש נשים וכו', דכיון דאי תליא בה, מקלקלא לה, מאי חזית
דמקלקלת לה? טפי מהד: **של אבן**. דאינו מקבל טמאה. וספסל דרישא
[ארי] בכלי עץ דראוי לטמא במושב הזב והנדה: **אינו מקבל כתמים**.
כלומר לא גזרו על כתמים הנמצאים בו. וטעמא דרבי נחמיה, דכתיב
(ישעיה ג) ונקתה לארץ תשב, כיון שישבה לארץ שאינה מקבלת טמאה,
נקתה. והוא הדין לכל דבר שאינו מקבל טמאה. וכן אם ישבה על גבי כלי
חרס, שאין מקבל טמאה מגבו, או על גבי מטלניות של בגד שאין בהן
שלש על שלש שאין מקבלין טמאה, בכל אלו לא גזרו על כתמים
הנמצאים בהם. והלכה כרבי נחמיה:

פרק ט - משנה ד

ותולות זו בזו. שאם היתה האחת מעברת [י], תולה הדם בשאינה מעברת,
והיא טהורה: **ואם לא היו ראויות**. כגון שהיו כלין מעברות או כלין
מניקות, כלין טמאות כאלו ראויות לראות, דמכל מקום דם מביניהו נפק:

פרק ט - משנה ה

תחת הפנימית. אותה של צד הקיר קרויה פנימית, וחיצונה קרויה אותה של צד דרך עלית המטה. והא דמפליג תנא הכא בין כשנמצא תחת הפנימית לנמצא תחת החיצונה, ולעיל קתני ונמצא דם תחת אחת מהן כגון טמאות, ולא מפליג בין נמצא תחת פנימית לנמצא תחת חיצונה, מפרש בגמרא דלעיל אירי כשהן תכופות ודבוקות יחד, הלכך איכא לספוקי בחיצונה אפלו כשנמצא הדם תחת הפנימית: אימתי, אמרו נמצא תחת החיצונה פנימית טהורה: בזמן שעברו דרך מרגלות המטה. דלא עברה פנימית על מקום מציאת הדם: אבל עברו שלשתן דרך עליה. שהן דורסות ועוברות על החיצונה: כגון טמאות. ואפלו פנימית, דשמא כשעברה פנימית דרך שם נפל ממנה: לגל טמא. שהיה שם כזית מן המת: עד שמגיע לסלע או לבתולה. קרקע בתולה. ואם לא מצא, הגל טהור, דאמור בא עורב ונטל את הטמאה. אבל הכא כשבדקו שלשתן ומצאו טהורות, מודו רבנן לרבי מאיר דכלן טמאות, דהאי דם מהיכא אתא, על כרחך מחדא מניהו הוא. והלכה כפחכמים:

פרק ט - משנה ו

שבעה סממנים מעבירין על הכתם. שאין הדם בטל עד שיעביר כגון עליו: רק תפל ומי גריסין. מפרש לקמן במתניתין: נתר. אלו"ם בלע"ז. ומין קרקע הוא ומזהיר. ובערבי קורין לו שייב: בורית. מין צמח הוא שמנקה ומטהר: קמוניא. עשב שמייבשים אותו וטוחנים אותו ומנקין בעפרו את הידים להעביר את הזהמא. ובלשון גמרא קרוי שלוף דוץ: אשג. לא אתפרש לי: הטבילו. לבגד שיש בו כתם קדם שהעביר עליו הסממנים הללו: הרי זה צבע. דאי הוה דם הוה עבר: שדהה. נשתנה [טו] מאדמיותו:

פרק ט - משנה ז

שלא טעם כלום מבערב. כל אותה הלילה, והינו תפל בלא טעם. והוא

שִׁישׁוֹן **[יח]** מַחְצוֹת אַחֲרוֹן שֶׁל לַיְלָה עַד הַבֶּקֶר. וְעַד שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בַּיּוֹם נִקְרָא רֶק תַּפֵּל לְעֵנָן זֶה. וְאִם הַשָּׁמַיִם בִּבְקָר וְשָׁנָה פֶּרֶקוֹ, לֹא הוּי רֶק תַּפֵּל **[יט]**: **לְעֵסֶת גְּרִיסִין שֶׁל פּוֹל חִלּוּקַת נֶפֶשׁ**. שֶׁנֶּחְלַק הָאֶכֶל מִן הַקְּלָפָה. לוֹעֵסָה לְגִרִיסַת הַפּוֹל וּמַעֲבִירוֹ עַל הַכֶּתֶם: **שֶׁחֲחִמִּיצוֹ**. שֶׁהִסְרִיחוֹ. וְכַמָּה חֲמוּצָן, כָּל שֶׁשָּׁהוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים: **וְצָרִיךְ לְכַסֵּפֶס**. לְשִׁפְשֵׁף שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְכָל סָם וְסָם, כְּדָרֶךְ כְּבוֹס בְּגָדִים שְׁכוּפֵל צַד עִם צֵדוֹ וּמְשַׁפֵּשֵׁף: **כְּסֻדְרוֹן**. שֶׁשְׁנוּיִים כָּאֵן: **לֹא עֲשֵׂה וְלֹא כָלוּם**. לֹא לְבַדֵּק וְלֹא לְבַטֵּל **[כ]**:

פרק ט - משנה ח

כָּל אִשָּׁה שִׁישׂ לָהּ וְסֵת דִּיהָ שְׁעֵתָהּ. לְעִיל בְּפֶרֶק קָמָא תִּנְיָנָא לָהּ, וְהֵתָם מִיָּרִי בְּוִסְתוֹת דִּיּוֹמֵי כְּגוֹן מַחְמֶשֶׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם, אִו מִחֻדְשׁ לְחֻדְשׁ, וְהֵכָא מִיָּרִי בְּוִסְתוֹת דְּבִגּוּפָה, שְׁכָּל זְמַן שִׁיִּרְאוּ בָּהּ סִימְנִים הַלְלוּ רְגִילָה לְרֵאוֹת בְּהֵן, אֲבָל אִין לָהּ זְמַן קְבוּעַ לְרֵאוֹת: **מִפְּהֻקַּת**. יֵשׁ מְפָרְשִׁים, פּוֹתַחַת פִּיהָ בְּכָל כְּחָה. אַלְחֲרִיִּי בְּלַעִיז: **בְּפִי כְּרִסָּה**. נֶגֶד טְבוּרָה: **שְׁפוּלֵי מַעִיהָ**. אִשְׁטֶרנִיִּי קְלֵאִיר בְּלַעִיז: **מְפָרְשׁ בְּגִמְרָא שְׁשׁוּפְעַת דָּם טָמֵא מִתּוֹךְ דָּם טְהוֹר**, כְּגוֹן שֶׁהִיא רְגִילָה לְרֵאוֹת דָּם טְהוֹר תַּחֲלָה, דְּהִינּוּ דָם שֶׁאִינוּ מַחְמֶשֶׁה דָּמִים טָמֵאִין, וְאַחַר כֵּךְ דָּם טָמֵא. וְהֵאִי נִמְי הוּי וְסֵת. וְכָל שְׁעָה שֶׁתִּרְאָה דָּם טָמֵא אַחַר דָּם טְהוֹר, דִּיהָ שְׁעֵתָהּ: **צְמֻרְמוּרַת**. לְשׁוֹן סִמְר מִפְּחֻדְדָּ בְּשָׂרֵי (תַּהֲלִים קִיט). אִרִּיצְמִינִיִּיט בְּלַעִיז: **אוּחְזִין אוֹתָהּ**. כֵּךְ לְמוּדָה לְהִיּוֹת בְּכָל עֵת שֶׁהִיא רוּאָה: **וְכֵן פִּיוּצָא בְּהֵן**. מְשָׂאֵר סִימְנִים שֶׁהִנְשִׁים הָרוּאוֹת דָּם לְמוּדוֹת לְהִיּוֹת בְּכֵךְ. כְּגוֹן שֶׁרֵאוֹשָׁה כְּבִד עָלֶיהָ, אִו אוּחְזָה רְתַת וְרַעַד, אִו כְּאֵב לֵב, וְכִיּוּצָא בְּזָה, אִם קִבְעָה לָהּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הָרִי זֶה וְסֵת:

פרק ט - משנה ט

לְמוּדָה לְהִיּוֹת רוּאָה בְּתַחֲלַת הַיּוֹסְתוֹת. שְׁבִגּוּפָה, כְּגוֹן בְּתַחֲלַת הָעֶטּוּשִׁים וְהַפְּהוּקִין וְכִיּוּצָא בְּהֵן: **אִף יָמִים וְשָׁעוֹת וְסֵתוֹת**. שְׁעוֹת נִמְי וְסֵתוֹת נִינְהוּ, וּבִתֵּר דִּידְהוּ אֲזַלִּינוּ. שְׁאִם הִיְתָה רְגִילָה לְרֵאוֹת מְעַשְׂרִים יוֹם לְעֶשְׂרִים יוֹם וּמִשֵּׁשׁ שְׁעוֹת לְשֵׁשׁ שְׁעוֹת, מִתְרוֹת לְשִׁמֵּשׁ בַּיּוֹם עֶשְׂרִים עַד שֵׁשׁ שְׁעוֹת, וְחוּשְׁשֵׁת בְּשָׁעָה שְׁשִׁית לְבַד **[כג]**. עֲבָרָה שְׁעָה שְׁשִׁית וְלֹא רֵאוֹתָהּ, מִתְרַת לְשִׁמֵּשׁ כָּל הַיּוֹם כְּלוּ: **הִיְתָה לְמוּדָה לְהִיּוֹת רוּאָה עִם הַנֶּץ הַחֲמָה**. סִיּוּמָא דְּמַלְתָּא דְּרַבִּי יוֹסִי הִיא: **אִינָה אֲסוּרָה אֲלֵא עִם הַנֶּץ הַחֲמָה**. וְכָל הַלִּילָה

משמשת. ואם עבר הנץ החמה ולא ראתה, משמשת כל היום. דדוקא שעת
היסתות חוששת, ותו לא: רבי יהודה אומר כל היום שלה. כלומר מתרת
לשמש כל היום, משעבר הנץ החמה [כד] ולא ראתה. אבל כל הלילה
שלפני הנץ החמה של וסתה, אסורה לשמש. ועם הנץ החמה דקתני, הינו
דרגילה למחזי בסוף ליליא מקמי דלמטי תחלת ימא, ואנן אסרינן לה
כל עונת וסתה. נמצאת אסורה כל הלילה שהיא עונת וסתה. והלכה כרבי
יהודה:

פרק ט - משנה י

ואינה מטהרת מן הוסת. שפסק ממנה, שלא לחש לו:

פרק ט - משנה יא

יש גפן שיינה אדם ויש גפן שיינה שחר. כד יש אשה שדם שלה אדם,
ויש שדם שלה שחר: כל גפן יש בה יין. כל אשה יש לה דם נדה ודם
בתולים: ושאין בה הרי זה דורקטי. דור קטוע. כלומר קטוע בנים, עקרה
שאינה יולדת:

פרק י

פרק י - משנה א

תינוקת. נותנין לה ארבעה לילות. ואפלו רואה, אמרינן דם בתולים הוא

וְטָהוּר: **עד שְׁתַּחֲוֶה הַמֶּכֶה**. שְׁתַּתְּרָפָא הַמֶּכֶה שֶׁל בְּעִילָה. וְכַל זְמַן שֶׁהָדָם שׁוֹתֵת מִמֶּנָּה כְּשֶׁהִיא עוֹמֶדֶת, וְכְשֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת אֵינוֹ שׁוֹתֵת, אוֹ שְׁשׁוֹתֵת כְּשֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת עַל גִּבֵּי דָבָר קָשָׁה, וְכְשִׁיּוֹשֶׁבֶת עַל גִּבֵּי דָבָר רַךְ כְּגוֹן עַל גִּבֵּי כָרִים וְכִסְתוֹת אֵינוֹ שׁוֹתֵת, בִּידוּעַ שֶׁלֹּא חִיְתָה הַמֶּכֶה, וּמַחֲמַת הַמֶּכֶה שֶׁל בְּתוּלִים בָּא הָדָם. אָבֵל אִם הָדָם שׁוֹתֵת בֵּין כְּשֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בֵּין כְּשֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת וּבֵין כְּשִׁיּוֹשֶׁבֶת עַל דָּבָר רַךְ וּבֵין כְּשִׁיּוֹשֶׁבֶת עַל דָּבָר קָשָׁה, אֵין זֶה דָם מֶכֶה אֶלָּא דָם נִדָּה: **הַגִּיעַ זְמַנָּה לְרֵאוֹת**. וְלֹא רֵאֲתָהּ, וְנִשְׂאֵת: **עד מוֹצָאֵי שַׁבַּת אַרְבַּעַת לַיְלוֹת**. שֶׁהָרִי הִיא נִשְׂאֵת בְּרִבְעֵי. דְּבַתּוּלָה נִשְׂאֵת לְיוֹם רִבְעֵי וְנִבְעֵלֶת לַיִל חֲמִישִׁי: **בְּעִילַת מִצְוָה**. בְּעִילָה רֵאוּנָה: **כָּל הַלַּיְלָה כְּלָה**. וְאַפְלוּ בּוֹעֵל בְּעִילוֹת הַרְבֵּה. וְכַל הַדְּבָרִים הַלְלוּ, בְּדוֹרוֹת הָרֵאוּנִים בְּלִבָּד, אָבֵל אַחַר שֶׁפָּשְׁטָה הַחֲמִירָא שֶׁהַחֲמִירוּ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל עֲצָמָן שֶׁאַפְלוּ רוֹאוֹת דָם טָפָה כְּחֶרֶדֶל יוֹשְׁבוֹת עָלֶיהָ שֶׁבְּעָה נְקִיִּים, כָּל הַנוֹשָׂא בְּתוּלָה אֶפְלוּ קִטְנָה שֶׁלֹּא הַגִּיעַ זְמַנָּה לְרֵאוֹת וְלֹא רֵאֲתָהּ מֵעוֹלָם, לְאַחַר שֶׁבְּעַל בְּעִילַת מִצְוָה **[ד]** אֵין מִתָּר לוֹ לְבֹא עָלֶיהָ עַד שֶׁתִּסְפָּר שֶׁבְּעָה נְקִיִּים **[ה]** אַחַר שֶׁיִּפְסַק הָדָם, כְּדִין שְׂאָר נָשִׁים שְׂרוֹאוֹת דָם:

פרק י - משנה ב

לא הפרישה. לא בְּדָקָה עֲצָמָה לְהַפְרִישׁ בְּטַהֲרָה: **ולאחר ימים**. לְאַחַר שֶׁטְבְּלָה בְּלִיל שְׁמִינִי: **הרי זו בחזקת טהרה**. בַּיָּמִים שֶׁבֵּין טְבִילַתָּה לְמִצִּיאַת טַמְאָה. וְטַהֲרוּתֶיהָ שֶׁנִּגְעָה בָּהֶן טַהוּרוֹת, דְּאָמור הַשְּׂתָא הוּא דַחֲזָאת: **ומטמאה מעת לעת**. אֲרִישָׂא קָאֵי, דְּקַתְּנִי וְלְאַחַר יָמִים בְּדָקָה וּמִצְאָה טַמְאָה הִרִי הִיא בְּחִזְקַת טַהֲרָה, אָבֵל מִטַּמְאָה מֵעַת לְעַת שֶׁל רֵאֲיָה זֹ אוֹ מִפְקִידָה לְפִקִּידָה: **אפלו בשנייה לנדתה**. בְּדָקָה שְׁחֲרִית וּמִצְאָה טַהוּרָה, וּבֵין הַשְּׁמֻשׁוֹת לֹא הַפְרִישָׁה, וְלִבְסוּף שֶׁבְּעָה טְבְּלָה, וְלְאַחַר יָמִים בְּדָקָה וּמִצְאָה טַמְאָה, הִרִי זֹ עַד עֲכָשִׁיו בְּחִזְקַת טַהֲרָה. וְשִׁלַּשׁ מַחְלֻקוֹת בְּדָבָר, לְתַנָּא קָמָא בְּדִיקַת שְׁחֲרִית דְּשְׁבִיעֵי הוּא דְּמִטְהַרְתָּהּ, אָבֵל שְׁנֵי לְנִדְתָּהּ, לֹא. וְלִרְבִּי יְהוּדָה אֶפְלוּ בְּדִיקַת שְׁחֲרִית דְּשְׁבִיעֵי לֹא מִטְהַרְתָּה עַד שֶׁתִּפְרֹשׁ בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת. וְלִרְבִּנּוּ אֶפְלוּ בְּשִׁנִּי, דְּכִיּוֹן דְּפִסְק פִּסְק. וְדוּקָא בְּשִׁנִּי הוּא דְּמִטְהַרִי רַבָּנּוּ, אָבֵל בְּרֵאוּשׁוֹן מִצְאָה טַהוּר וְשׁוֹב לֹא בְּדָקָה, וְטְבְּלָה בְּלִיל שְׁמִינִי, וְעִשְׂתָּה טַהֲרוֹת, וְאַחַר כֵּן מִצְאָה טַמְאָה, לֹא מִטְהַרִי רַבָּנּוּ, לְפִי שְׁבִיוֹם רֵאוּשׁוֹן הַחֲזִיקָה מֵעַן פְּתוּחַ. וּמִשׁוּם הַכִּי קַתְּנִי וְאַפְלוּ בְּשִׁנִּי לְנִדְתָּהּ דוּקָא, אָבֵל רֵאוּשׁוֹן לֹא. וְהִלְכָה כְּחֻמְרֵיהֶם:

הַזָּב וְהַזָּבָה. שְׁצָרִיכִין לְסַפֵּר שִׁבְעָה נְקִיִּים, וּפְסָקוּ מֵרְאִיתָן וְהִתְחִילוּ לְסַפֵּר, וּבְדָקוּ יוֹם רִאשׁוֹן וּשְׁבִיעִי כּוֹי: **אֵין לָהֶם אֶלָּא יוֹם רִאשׁוֹן וּשְׁבִיעִי בְּלִבָּד.** וְצָרִיכִין לְסַפֵּר עוֹד חֲמִשָּׁה, יָמִים נְקִיִּים, כְּדִי לְהַשְׁלִים לְשִׁבְעָה: **רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֵין לָהֶם אֶלָּא שְׁבִיעִי.** שְׁמָא רָאוּ בֵּינְתַיִם וְסִתְרוּ סְפִירְתָן הָרִאשׁוֹנָה. וְהִלְכָה כְּרַבִּי אֶלְיעָזָר:

מְטַמְּאִין בְּמִשְׁאָא. בְּגִמְרָא פְּרִיזָּה, אִטּוּ כָּל מֵת מִי לֹא מְטַמְּא בְּמִשְׁאָא. אֶלָּא מֵאִי בְּמִשְׁאָא, בְּאֶבֶן מְסָמָא **ז**. כְּלוּמַר אֶבֶן גְּדוּלָּה וּכְבֻדָּה שְׁאִינָה מְטַלְטְלָת. וְאִם הִיא מְנַחֶת עַל גְּבִי כְּלִים וּמֵת נִתּוֹן עָלֶיהָ אֵין זֶה מִשְׁאָא, הוּאִיל וְאִינָה רְאוּיָה לְהַטְלִיט עִמּוֹ, וּשְׂאָר מֵתִים לֹא מְטַמְּו, וְהִנִּי מְטַמְּו מְדַרְבָּנּוּ, הוּאִיל וּמְחִיִּים מְטַמְּו בְּאֶבֶן מְסָמָא מְדֹאֲרִיתָא שְׁהָרִי מְטַמְּאִים מוֹשֵׁב כָּל שְׁתַּחֲתִיָּהוּ, גִּזְזוּר בְּהוּ רַבָּנָן לְאַחַר מֵיתָה שְׁמָא יִתְעַלְפוּ וְדוּמָה לְמֵת, וְאִי אֲמַרְתָּ זָב מֵת אֵינוֹ מְטַמְּא, בְּזָב חֵי שְׁנַתְעַלְף אֶתִּי לְטַהוּרִי: **עַד שִׁימֹק הַבָּשָׂר.** דְּמַהֲשֵׁתָא הוּי מֵת וְדֹאִי: **נְכָרִי שְׁמֵת.** אָף עַל גַּב דְּמְחִיִּים הָרִי הוּא כְּזָב לְכָל דְּבָרִיו וּמְטַמְּא בְּאֶבֶן מְסָמָא, מְשִׁמֵּת, טַהוּר מְלִטְמָא בְּאֶבֶן מְסָמָא, הוּאִיל וְטַמְּאָת זִיבָה שְׁעַלְיוּ מְחִיִּים אִינָה אֶלָּא מְדַבְּרִי סוּפְרִים: **כָּל הַנְּשִׁים.** מְחִזְקִינָן לְהוּ כְּנֻדוֹת, וּמְטַבִּילִין כְּלִים שְׁהִיוּ עָלֶיהוֹן סְמוּךְ לִיצִיאַת נְשָׁמָה אָף עַל פִּי שְׁלֹא נִגְעוּ בְּהוּ לְאַחַר מֵיתָה. לְפִי שְׁבִירָא שׁוֹנָה הִיוּ מְטַבִּילִין כְּלִים עַל גְּבִי נְדוּת מְתוּת, וְהִיוּ נְדוּת חֵיּוֹת מְתַבִּישׁוֹת, שְׁאֶפְלוּ בְּמֵיתָתָן הוּן מְשֻׁנוֹת מְשָׂאָר נְשִׁים, הִתְקִינוּ שְׁיִהִיוּ מְטַבִּילִין עַל גְּבִי כָּל הַנְּשִׁים, מְפָנִי כְּבוֹדָן שֶׁל נְדוּת חֵיּוֹת: **וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים אֵין נְדָה אֶלָּא שְׁמֵתָה נְדָה.** דְּלִית לְהוּ לְבֵית הַלֵּל תַּקְנֵתָא: הָאִי

מְטַמְּאָה מְשׁוּם כְּתָם. שֶׁל נְדָה, בְּמִשְׁהוּ **ח**, דְּאִי מְשׁוּם טַמְּאָת מֵת, לֹא מְטַמְּאָה אֶלָּא בְּרַבִּיעִית: **וּמְטַמְּאָה בְּאֶהֱל.** אִם כָּל הַרְבִּיעִית יַחַד: **שְׁמִטְמָא מְשׁוּם כְּתָם.** בְּמִשְׁהוּ. שְׁנַעְקָר מְחִיִּים. וְאֵין הִלְכָה לֹא כְּרַבִּי יְהוּדָה וְלֹא כְּרַבִּי יוֹסִי. הִלְכָּךְ, לֹא שְׁנָא יוֹשֶׁבֶת עַל מְשֻׁבֵּר וְלֹא שְׁנָא שְׂאָר מְתוּת, כְּלָהוּ

פרק י - משנה ו

מַעֲרָה מֵיִם לַפֶּסַח. מְכַלֵּי אֶל כְּלֵי לְרַחֵץ בָּם אֶת בֶּשֶׂר הַפֶּסַח. אֲבָל בְּמִים אֵינָה נֹגַעַת {י}, שֶׁהִיא טְבוּלַת יוֹם, שֶׁטְבִילָה לְסוּף שְׁבוּעִים וְאִין לָהּ הָעֶרֶב שֶׁמֶשׁ עַד יוֹם שְׁמוֹנִים {יא} שֶׁהוּא תִּכְף לְהִבָּאת כְּפָרְתָהּ, וְהִכְתוּב עֲשֵׂאָה טְבוּלַת יוֹם, דְּכַתִּיב (ויקרא יב) בְּכֹל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע, וְקִימָא לָן בְּכֹל קֹדֶשׁ, לְרִבּוֹת אֶת הַתְּרוּמָה, וְטְבוּל יוֹם, שְׁנֵי הוּא, וְכִשְׁהִיא מַעֲרָה, אֵינָה נֹגַעַת בְּמִים אֶלָּא בְּכַלֵּי, וְשְׁנֵי אֵינֹו מִטְמָא כְּלֵי. אֲבָל בְּמִים לֹא תִגַּע, הוּאִיל וְהִם עֲשׂוּיִין לְרַחֵץ בָּהֶם אֶת הַפֶּסַח, דְּחִלִּין שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ כְּקֹדֶשׁ דְּמִי: **חֲזָרוּ לֹוֹמַר הָרִי הִיא כְּמַגַּע טְמֵא מַת.** טְבוּל יוֹם דִּינוֹ כְּנוֹגַע בְּטְמֵא מַת, שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן, דְּוָקֵא לְקֹדְשִׁים, אֲבָל לְחִלִּין, לֹא הָוִי טְבוּל יוֹם כְּנוֹגַע בְּטְמֵא מַת לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹן, אֶלָּא שְׁנֵי, הַלְּכָד יְכוּלָה הִיא לִגַּע אֶפְלוּ בְּמִים, שֶׁהִמִּים חִלִּין הֵן, וְטְבוּל יוֹם, שְׁנֵי הוּא, וְאִין שְׁנֵי עוֹשָׂה שְׁלִישִׁי בְּחִלִּין. וְאָף עַל פִּי שֶׁהִמִּים הִלְלוּ נַעֲשִׂים עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁהָרִי לְרַחִיצַת פֶּסַח עֲשׂוּיּוֹת, לֹא מַהֲנִי שְׁנֵי בָהוּ, דְּחִלִּין שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ לָאוּ כְּקֹדֶשׁ דְּמִי {יג}: **בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אֵף כְּטְמֵא מַת.** שֶׁהוּא אֵב הַטְּמֵאָה וְעוֹשָׂה מַגְעוֹ רֵאשׁוֹן. כְּדָ מַגְעוֹ שֶׁל טְבוּל יוֹם, רֵאשׁוֹן הוּא:

פרק יא - משנה ז

וּמוֹדִים שְׂאוּכְלֵת בְּמַעֲשֵׂר. כְּדִין טְבוּל יוֹם, דְּטְבִיל וְעֵלָה אוֹכֵל בְּמַעֲשֵׂר: וְקוֹצָה לָהּ חֻלָּה. וְאֵינָה קוֹרָאָה לָהּ שֵׁם, וּמִנִּיחָתָהּ בְּכַלֵּי. וְאָף עַל פִּי שֶׁהִיא נֹגַעַת בְּחִלִּין הַטְּבוּלִין לְחֻלָּה, לָאוּ כְּחֻלָּה דְּמִי, וְאִין שְׁנֵי פּוֹסֵל בָּהֵן: **וּמַקְפֵּת.** מְקַרְבֵּת הַכְּלֵי שֶׁהִנִּיחָהּ בּוֹ הַחֻלָּה אֶצֶל הָעֵסָה. לְפִי שֶׁמִּצְוָה לְתַרֵּם מִן הַמִּקְלָף, מִן הַקְּרוֹב לְדַבֵּר שֶׁהוּא תוֹרֵם עָלָיו: **וְאִם נָפַל מִרְקָה וּמִדָּם טְהָרָה.** דְּהוּוּ לָהּ מִשְׁקִין הַיּוֹצֵאִין מִן הַטְּבוּל יוֹם, וְיִטְהוֹרִין הֵן: **צְרִיכָה טְבִילָה בְּאַחֲרוֹנָה.** לֵיל שְׁמוֹנִים צְרִיכָה טְבִילָה לְאֹכֵל בְּתְרוּמָה אִם כְּהִנֵּת הִיא. וְאִם יִשְׂרָאֵלִית הִיא, צְרִיכָה טְבִילָה לְבִיאַת מְקֹדֶשׁ, מִפְּנֵי שֶׁטְבוּלַת יוֹם אֲרֻךְ הִיא וְהִסִּיחָה דַּעֲתָהּ מִן הַתְּרוּמָה וּמִן הַמְּקֹדֶשׁ: **אֵינָה צְרִיכָה טְבִילָה בְּאַחֲרוֹנָה.** וְסוּמְכַת עַל הַטְּבִילָה שֶׁל סוּף שְׁבוּעִים. וְדוּקָא לְתְרוּמָה וּלְבִיאַת מְקֹדֶשׁ. אֲבָל לְאֹכִילַת קֹדְשִׁים, מוֹדוֹ בֵּית הַלֵּל שֶׁהִיא צְרִיכָה טְבִילָה אַחֲרַת לְסוּף שְׁמוֹנִים, דְּקִימָא לָן {יז} הָאוּגֹן וּמְחַסֵּר כְּפוּרִים צְרִיכִים טְבִילָה לְקֹדֶשׁ,

פרק **ח** **משנה** **ח**

הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר. שֶׁהוּא סוּף יְמֵי זִיבָה, וְאִין יוֹם שְׁלֹאֲחֶרְיוֹ מִצְטָרֵף עִמּוֹ לְזִיבָה. שְׂאֵם רְאֵתָה יוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר, אֵינָה זָבָה גְדוּלָה בְּשִׁבִיל כּוֹן, לְפִי שֶׁהֵן תַּחֲלֵת יְמֵי נְדָה וְאִינָן מִצְטָרְפִין עִם יְמֵי זִיבָה: **בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים מְטַמְּאִין מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב.** וְאֶפְלוּ הַבּוֹעֵל מְטַמְּא מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב לְטַמְּא אֶכְלִין וּמִשְׁקִין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כָּבֵא עַל שׂוּמְרַת יוֹם כְּנֶגֶד יוֹם, דְּסִבְרֵי בֵּית שְׂמַאי יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר בְּעֵי שְׁמוֹר [יח]. וּבֵית הַלֵּל פּוֹטְרִים מִן הַקְּרָבֹן, דְּסִבְרֵי, יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר הוֹאִיל וְאִין יוֹם שְׁלֹאֲחֶרְיוֹ מִצְטָרֵף עִמּוֹ לְזִיבָה, לֹא בְּעֵי שְׁמוֹר. מִיְהוּ לְעֵנִין טַמְּאָה מוֹדוּ דְּבוֹעֵלָה מְטַמְּא מְדַרְבְּנֵן, גְּזָרָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר אִטּוּ תוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר, דְּמְטַמְּאָה בּוֹעֵלָה מְדַאוּרִיתָא, אֲבָל לְעֵנִין קְרָבֹן, לְהִבִּיא חֲלִין לְעִזְרָה, לֹא: **טַבְּלָה בֵּיּוֹם שְׁלֹאֲחֶרְיוֹ.** דְּעִבְדָּה שְׁמוֹר קֶצֶת. וְשְׁמוֹר מְעַלְיָא הוּא, אֶלָּא שֶׁתוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם אֲסוּר לְעִשׂוֹת כּוֹן, שְׁלֹא תִבָּא לִיַּדֵי סַפֵּק, שְׂמָא תִרְאָה לְאַחַר תַּשְׁמִישׁ וּמִצְטָרְפִין הֵימֵים לְזִיבָה: **מְטַמְּאִין מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב.** מְדַרְבְּנֵן מְטַמְּא אֶפְלוּ בּוֹעֵלָה מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב. גְּזָרָה אִטּוּ תוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר: **וּפְטוּרִין מִן הַקְּרָבֹן.** דְּהָא עִבְדָּה שְׁמוֹר. וְאִף עַל פִּי שְׁחִזְרָה וְרְאֵתָה, אִין מִצְטָרְפִין לְזִיבָה, שֶׁהֵרִי תַּחֲלֵת נְדָה הִיא: **גְּרָגְרוֹן.** מִמַּהֵר לְחֻטָּא. שְׂמָא יִרְגִּיל בְּכֶךְ תוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר. אֲבָל לְעֵנִין טַמְּאָה, טְהוֹר: **וְחִיבִין בְּקְרָבֹן.** אֶפְלוּ לֹא תִרְאָה לְמַחֵר, דְּהָא בְּעִיָּא שְׁמוֹר, וְזֹאת לֹא שְׂמֵרָה כְּלָל, וְנִמְצָא שֶׁבְּעַל זָבָה קִטְנָה: **טַבְּלָה בֵּיּוֹם שְׁלֹאֲחֶרְיוֹ.** דְּעִבְדָּא קֶצֶת שְׁמוֹר, וְשִׁמְשָׁה: **הָרִי זֹו תִרְבּוֹת רְעָה.** שְׂמָא תִרְאָה אַחֲרֵי כּוֹן וְתִצְטָרֵף לְשִׁלְפָנָיו וְאִין טְבִילָתָה טְבִילָה: **וּמִגְעוֹן.** לְעֵנִין טַמְּאָה וְטְהָרָה: **וּבְעִילָתָן.** לְעֵנִין קְרָבֹן: **תְּלוּיִין.** שְׂאֵם תִּרְאָה, מִגְעוֹן מִגַּע זָבָה וְחִיבִין קְרָבֹן בְּבְעִילָתָן. וְאִם לֹא תִרְאָה, מִגְעוֹן טְהוֹר, וּפְטוּרִין מִן הַקְּרָבֹן עַל בְּעִילָתָן: